

letnik XXI - št. 1, januar 2014

Glasilo občine Trzin

odsev

40 let župnije Trzin

Strelci so se spet izkazali

Janja Železnikar: Vsaka najdba je dragocena

Tina Vaupot, perspektivna atletinja

OS X Mavericks v slovenščini.

iPRIROČNIK^{MAC}

5. dopolnjena izdaja

(232 strani, 29,90 €)

*Naročila in informacije na www.strancar.com.
Na voljo tudi v vseh boljše
založenih knjigarnah in
spletnih trgovinah.*

UPORABA in TRIKI za

OS X

Matjaž Štrancar

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Bodimo boljši

Pa smo v novem letu! Prav je, da se malo spočijemo in pridemo k sebi, saj je pred nami veliko, velikiiko načrtov in želja. Vse bo lepše, vse bo boljše, predvsem pa bomo pokali od zdravja! Pravijo, da se novoletnih zaobljub nikoli ne držimo, da hitro pozabimo nanje ali pa jih odmaknemo v neki kasnejši čas. Upam, da je pri izpolnjenih željah statistika boljša! Vsaj upanje umre zadnje! Ampak novo leto je res dober izgovor, da kaj popravimo, izboljšamo, začnemo nekaj novega ali da izpeljemo tisto, kar smo že dalj časa namepravali. Zakaj bi se ozirali na statistiko? Mi smo lahko boljši in lahko smo celo izjeme, ki potrjujejo pravilo.

Ne bom modroval o tem, ali se država letos lahko izkoplje iz krize ali ne, saj o tem razmišljajo že na vseh ravneh, poteze, ki jih vlečejo vodilni, tako pozicijski kot opozicijski predstavniki, pa žal še vedno ne vlivajo upanja, saj je še vedno opaziti predvsem želje po delitvi in ščuvanju enega proti drugemu. Deli in vladaj! Ne gre nam še tako slabo, da bi spoznali, da moramo stopiti skupaj in da so nekatere naloge pomembnejše od kopičenja umazanega denarja na zasebnih računih in zategovanja pasov apatični raji. Pustimo se presenetiti! Upam, da ne s še slabšimi potezami in razprodajami tistega, kar je ostalo.

Tudi v Trzinu smo pred in med najdaljšo nočjo slišali veliko spodbudnih želja in napovedi. Res da smo vsi pri željah za lepši jutri v občini večinoma skušali upoštevati krizo in pomanjkanje denarja, vendar če se hoče, se da še vedno marsikaj doseči. Prvi znanilci, žal ne pomladi, ampak volilnih bitk, pa napovedujejo, da tudi pri nas mislijo še po starem. Spet bomo slišali zelo veliko obljub, žal pa jih bo ob tem verjetno spet veliko izrečenih s figo v žepu in metanjem peska v oči, zagotovo bo tudi veliko nizkih udarcev. Temu bi se morali izogniti! Ohranimo mirno glavo, pred očmi pa imejmo, da v volilnem letu ne sme biti vse podrejeno zgolj volitvam in izbiranju med bolj ali manj jezičnimi, med bolj ali manj lepimi kandidati, ki razmišljajo zgolj o svojih koristih, ampak med tistimi, ki so se že izkazali, poznajo in čutijo Trzin in so zanj pripravljeni kaj narediti. Zdej je prav zanimivo hoditi na najrazličnejše prireditve in šteti občinske svetnike, ki so v predvolilni tekmi tako dobro poznali Trzin in so vedeli za vse rešitve. Večina jih na prireditve ne hodi. Utrip Trzina, misli in potrebe občanov spoznajo in začutijo bog ve kako, zagotovo pa ne tako, da bi se živeli v utrip Trzina. Res je, da dosti hodijo na najrazličnejše sestanke občinskih delovnih teles, kako pa izvedo za potrebe običajnih ljudi, volivcev, je pa uganka. Tudi je res, da velika večina volivcev sploh ne živi s Trzinom. Živijo za stenami svojih domov v Trzinu, na delo ali zabavo hodijo v sosednje kraje, večjih nakupov v Trzinu tako ali tako ne morejo opraviti, zato gredo po nakupih k sosedom, tudi prijatelje si verjetno najdejo tam, kjer delujejo. Vseeno pa so to občani in volivci Trzina. Zanimivo bi bilo vedeti, na kakšen način prepoznavajo kandidate, ki se jim zdijo najprimernejši

za vodenje Trzina. Z razrešitvijo te uganke bi bilo verjetno mogoče tudi predvideti, kakšni bodo rezultati volitev.

Kakor koli že, do volitev je še daleč. Čaka nas še veliko nalog. Prav bi bilo, če bi se tudi pri delu za naš kraj in pri iskanju rešitev za zaplete in načrte znali poenotiti in usklajevati želje in zamisli. Enostranske poteze pogosto kasneje prinašajo slabo voljo in nasprotovanja. Pri vsem tem bi vseeno morali upoštevati staro modrost, da mora vsak človek reševati probleme najprej pri sebi. Včasih so rekli: »Najprej pometi pred svojim pragom, potem pa lahko začneš tudi pri drugih!« Za začetek je dober recept, če se poskušamo znebiti negativnih občutij: nevoščljivosti, jeze, sovraštva, maščevalnosti ... Naša življenja so prekratka, da bi si jih grenili na ta način. Enostavno moramo sprejeti dejstvo, da so v življenju pozitivne in negativne stvari, ob tem pa se vseeno lahko odločimo, da bomo prednost dajali dobrim stvarim. Negativna čustva, negativne energije nezavedno škodujejo tudi nam samim. Dobimo čir na želodcu, postajamo živčni, pokvarimo si zdravje. Lahko se držimo še takih prehranjevalnih diet, če bomo dovolili negativnim energijam, da prevladajo nad našim življenjem, to življenje ne bo vredno počenega groša, in ga bodo kmalu začinile še bolezni. Lahko pa se zgledujemo po skavtih, ki so nekoč dan začeli z vozlom na svoji rutici. Ko so potem čez dan naredili dobro delo, so rutico lahko razvezali. Dajmo, razvežimo čim več vozlov in delajmo dobro. Delimo pozitivne energije. Začnimo z nasmehom, prijaznim pozdravom sosedu. Pomagajmo, bodimo prijazni, odpuščajmo, radi se smejmo! Mogoče boste presenečeni, a vaša dobra dela drugim se bodo pozitivno odrazila tudi na vas samih. Tudi vi boste nagajeni. Poskusite! Prav bi bilo, če bi takšna pozitivna naravnost prevladala tudi v Trzinu, na Občini, v Sloveniji in sploh na celem svetu. Mogoče boste rekli, da sem sanjač, a vseeno se tega zaveda vse več ljudi. Pridružite se jim!

Urednik

ODSEV

glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trzinje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
februarsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. februarja
2014

Slika na naslovnici
Strelec
Slika: Andrej Perne

Napovednik Turističnega društva Kanja Trzin

27. 1. ob 19. uri – CIH – DMR
Razstava Himalaja (C. Griljc), po odprtju potopisno predavanje "Maroko" (M. Štebe) – TDK in PD Onger

29. 1. do 1. 2. – GR Ljubljana
Sejem: Turizem in prosti čas – Občina, TD Kanja

7. 2. ob 18. uri – Jefačnikova domačija
Dediščina: pogovor na temo Trzinska kulinarika – TD Kanja

Županov kotichek

Z zaključkom božično-novoletnih praznikov je sovpadel tudi začetek volilnega leta, v katerem se bomo Slovenci kar dvakrat podali na volišča. Prvič maja, ko bomo volili poslance t. i. evropskega parlamenta, čeprav gre v resnici samo za poslance parlamenta EU, in drugič jeseni, predvidoma konec septembra ali v začetku oktobra, ko bomo vnovič volili župane in občinske svetnike po slovenskih občinah.

Obdobje neformalne volilne kampanje

V zvezi s tem velja omeniti neko, po mojem prepričanju vse bolj škodljivo in povsem nepotrebno razvado, vse bolj značilno za Slovenijo, da nekateri, posamezne stranke in tudi posamezni možni kandidati začnejo z neke vrste volilno kampanjo že veliko prej, preden napoči čas volilne

kampanje, določene z zakonom. Skratka, že celo leto pred volitvami se začnejo vrstiti politični napadi na posamezne funkcionarje ali stranke ali poslanske in, če gre za občine, svetniške liste in župane, kar že veliko prezgodaj hromi delovno zmožnost organov oblasti (parlamenta, vlade, občinskih svetov ipd.), povzroča bolj ali manj histerično vzdušje med volivci, spodbuja nestrpnost, povzroča dodatne stroške predlagateljem in kandidatom (tudi v Trzinu so posamezni, tedaj še možni kandidati objavljali volilna sporočila in izobešali plakate že pol leta pred zadnjimi volitvami, kar v bistvu pomeni celo kršitev zakona) in navsezadnje celo priskuti volitve nekaterim volivcem, ki se morda tudi zato ne udeležijo volitev. Prav vse to je razlog, da si podpisani že pred dosedanjimi štirikratnimi občinskimi volitvami v Trzinu nisem dovolil takšnega početja in sem čakal, razen morda z zgolj formalno napovedjo, da nameravam kandidirati, s predvolilnimi dejavnostmi vsaj do začetka zakonsko določenega roka za začetek volilnih opravil. Po drugi strani pa smo bili tudi v Trzinu doslej pred vsemi dosedanjimi razpisi volitev, kot rečeno, priče neformalnih in v bistvu nezakonitih volilnih kampanj že celo leto pred volitvami. In kot vse kaže, se tudi tokrat temu, žal, ne bomo izognili.

Se je že začelo

Na zadnji seji občinskega sveta je eden od svetnikov in za zdaj nesojeni župan, ki povrh vsega ne izpolnjuje nekaterih ključnih pogojev, da bi bil župan in svetnik, uprizoril pravi izpad, ko je vsevprek zmerjal in obtoževal ter dobesečno s kričanjem in vedenjem, ki je skregano z najbolj elementarno vljudnostjo, kaj šele s protokolom, po katerem potekajo seje občinskega sveta, onemogočil normalno vodenje in odvijanje seje, skušal na ta način vsiliti občinskemu svetu mnenje, ki preprosto ne zdrži in nima podlage v predpisih, in tako rekoč vsiliti podpisane, naj v prihodnje vodi postopke javnih posameznih razpisov tako, da bi ti postopki potekali v nasprotju z veljavnimi občinskimi predpisi (poslovníkom, posameznimi pravilniki ipd.). Nekoliko za tem se je v

decembrskem občinskem glasilu pojavil članek enega najbolj vnetih županovih nasprotnikov, v katerem podpisnik postavlja celo vrsto trditve, ki vse po vrsti ne držijo in kažejo ali na popolno nevednost pisca ali, bolj verjetno, na njegovo edino zelo demagoško in populistično namero, da z neresnicami in obtožbami, kako je nekdo nekoga ogoljufal, oškodoval ipd., povzročijo škodo ljudem, ki so s polno mero odgovornosti omogočili, da je Občina ravnala v skladu s predpisi na državni ravni in ravni EU in sprejela dejansko bolečo odločitev, ki pa se ji ni bilo mogoče izogniti in kakršni se tudi po drugih občinah ne morejo in niso izognili.

»Što se babi htilo, to se babi snilo«

Pisec omenjenega pamfleta si je na koncu privoščil tudi neko napoved in obelodanil svojo prav gotovo »srčno željo«, češ da avtor tega Županovega koticheka na naslednjih volitvah ne bo kandidiral za župana. Gre, kot rečeno, za željo omenjenega pisca, za katero pa vsaj za zdaj ni nobene stvarne osnove. Podpisani se bom o tem, ali bom kandidiral ali ne in za kaj bom kandidiral, odločil, ko bo za to čas; za takšno odločitev pa je štiri ali celo tri mesece pred volitvami ravno pravi čas. Svoje delo pa bom vse do volitev opravljal enako zavzeto in v skladu s svojim prepričanjem in vedenjem, kaj je potrebno in dobro za občino oziroma kaj je treba storiti, da Občina Trzin ne bo popustila v svojem tempu razvoja, ki je zaradi krize in s tem zaradi krčenja proračuna, žal, že tako upočasnen. Napoved v omenjenem pamfletu je potemtakem razumeti samo v skladu s sporočilom znanega pregovora, ki sem ga ravno zaradi njegove učinkovitosti navedel v izvirnem jeziku v podnaslovu tega zadnjega dela svojega koticheka, za kar se bralcem seveda opravičujem; vendar res dobro zveni. Z drugimi besedami: sam se predvolilnih manevrov in izpadov ne nameravam posluževati, čeprav se zaradi drugih najbrž ne bo mogoče povsem izogniti odzivom na že običajne žaljive obtožbe, neresnične in zavajajoče trditve ipd.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Kdo bi vlekel vrvi?

Zveza društev vrvašev Slovenije razpisuje državno prvenstvo pod imenom »Okna in vrata Satler« v vleki vrvi za leto 2014. Na tekmovanju sodeluje 8 tekmovalcev, 8 jih je v rezervi. Skupna teža osmih tekmovalcev je lahko največ 1100 kg. Tekme bodo v domačih krajih sodelujočih ekip, in sicer od maja do septembra. Vsa pravila in podrobnosti bodo ekipe prejele ob prijavi.

Predsednik ZDV Slovenije: Ladislav Levart, tel. 040 297 344 E: ladislav.levart@amis.net

Dolgove države bodo plačale občine

Ko stopimo v novo leto, je čas, da se zazremo tudi v prihodnost. Za Trzin bi bilo dobro, če bi čim prej dokončali nekatere projekte, pri katerih naša občina sodeluje z drugimi občinami. Kot smo že poročali, pa pri nekaterih najpomembnejših skupnih projektih stvari ne tečejo ravno tako, kot je bilo napovedano. Pri precej vrednem projektu posodabljanja centralne čistilne naprave ter širjenja in tudi posodabljanja kanalizacijskega omrežja je očitno, da rokov za dokončanje del v predvidenem terminu ne bo mogoče doseči, saj bi morali z deli začeti že septembra lani. To pomeni, da bo verjetno treba plačevati kazen Evropski uniji, ker bo začela veljati strožja evropska zakonodaja, ki pa je ne bomo uspeli izpolnjevati. Ali predvidevate, da bo moral tudi Trzin plačevati kazen zaradi zamud? Zakaj se župani ne povežete in odločneje ne zahtevate od države, da izpolni svoje obveznosti?

Saj to delamo že ves čas, skoraj pol leta, tako rekoč vsakodnevno. Ravno jaz kot predsednik Razvojnega sveta Zahodne kohezijske regije še dodatno. Žal je pač tako, da zdaj vlada že zelo dolgo preverja že odobrene projekte, ki jih očitno ne bo mogoče izvesti v predvidenih rokih, zato da bo sredstva prekanalizirala k projektom, ki so pripravljene za izvedbo, kot sta recimo projekta, pri katerih sodelujemo tudi mi (Trzin); torej projekt nadgradnje CCN in projekt bistvenega izboljšanja vodooskrbe za območje petih občin. Kar pa zadeva penale, ki naj bi jih plačevala Slovenija, če ne bo izpolnila okoljevarstvenih zavez v rokih, ki jih je sama predlagala, ko se je pogajala z EU, jih bo plačevala država. Seveda pa bo našla način, kako jih bo prevalila na občine, če bo le mogoče. Je pa Razvojni svet Zahodne kohezijske regije že predlagal vladi, naj se začne pogajati o podaljšanju teh rokov, saj jih na mnogih drugih območjih Slovenije ravno tako ne bodo dosegli.

Tudi za drugi skupni projekt dokaj velike skupine občin, ureditev sistema ravnanja z odpadki in izgradnja sežigalnice na Barju, slabo kaže, saj naj bi po načrtih zdaj že začeli z najpomembnejšimi večjimi deli, kot vemo, pa za to še niso pridobili niti gradbene dovoljenja. Tudi tam naj bi bila dela končana do konca leta 2015, in čeprav podjetje Snaga, ki je glavni izvajalec, še trdi, da vse poteka v predvidenih rokih, je že vsem jasno, da rokov ne bodo ujeli. Kako bo ta zamuda vplivala na Trzin, bo tudi v tem primeru treba plačevati kazen in zakaj se občine tudi pri tem projektu odločneje ne potegnejo za pospešitev projekta?

Tukaj gre za tipičen primer, ki podobno kot mnogi drugi dokazuje, kako slabo zakonodajo imamo v Sloveniji na področju javnega naročanja. Ni namreč v tolikšni meri problem gradbeno dovoljenje, temveč predvsem zamuda s postopki izbire izvajalca, s pritožbami ipd. Gre za to, da se lahko pritoži ali zahteva revizijo postopkov vsak možni izvajalec, ki ugotovi, da ne bo mogel izpolniti pogojev razpisa. Potem postopki trajajo po več mesecev ali celo leto in še dlje. Ko so končani in, recimo, tisti, ki se je

neupravičeno pritožil ali sprožil revizijo, ne nosi nobene odgovornosti za nastalo škodo, investitor pa je morda izgubil možnost pridobitve sredstev EU za sofinanciranje, zamudil roke (kot jih bomo najbrž mi pri RCERO), predpisane s strani EU itd. Država izgubi evropski denar in vendar nihče ne odgovarja.

Zdaj se odpira nova finančna perspektiva za črpanje evropskih sredstev. Tokrat večji pomen posvečajo zagotavljanju sredstev za urejanje prometnic. Trzin ima kar nekaj prometnih težav in želja po rešitvi teh problemov – obvoznica ob starem delu naselja, boljše prometne povezave s prestolnico z javnimi prometnimi sredstvi, ureditev izvozov in novih uvozov v industrijsko cono. Ali je kateri od teh projektov pripravljen že do te mere, da bi se lahko prijavi na razpise in sami ali pa v sodelovanju z drugimi občinami in tudi državo zaprosili za evropska sredstva na tem področju?

Ravno obratno. Za področje prometne infrastrukture, za reševanje okoljskih problemov ipd. je predvidenega zelo malo denarja. V bistvu bo veliko več denarja neposredno ali posredno šlo v zasebni sektor, vendar si občine prizadevamo, da ne bi bilo tako.

Kaj sprejetje novega zakona o nepremičninah pomeni za Trzin?

Pomeni to, kar pomeni za večino občin. Občina bo objektivno dobila od tega davka letos precej manj denarja, kot ga je dobila lani iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ker smo pač pri nas imeli potrebne evidence že dokaj dobro urejene, hkrati pa bomo tudi mi za vrtec, šolo, KUD, zgradbo občine itd. itd. plačali predvidoma okrog 80.000 evrov davka. Sam načeloma menim, da je davek na nepremičnine boljše rešitev kot dosejanje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, vendar tak, ki bi bil primerljiv s tem lokalnim davkom po drugih evropskih državah. To, kar smo dobili zdaj, je v bistvu krizni davek za reševanje državnega proračuna, saj je glede na sprejete stopnje zelo krivičen in protirazvojno usmerjen; je pa res, da ima kar nekaj zagovornikov tudi v Trzinu.

Kakšna bo nadaljnja usoda starega župnišča – farovža?

Možnosti sta dve: ali bomo objekt in zemljišče prodali, če bomo seveda dobili ustrezno kupnino, ali pa čez nekaj časa zgradili ustrezen nadomestni objekt.

Trzin leži na območju, kjer v naravi živijo tudi okuženi klopi. Poznajo vse več primerov, ko so Trzinci in okoličani zaradi ugrizov klopih zboleli za boreliozo ali klopnim meningitisom. V zimskem času je najprimernejši čas za cepljenje proti tem nevarnostim. Ponekod so to cepljenje uredili tudi na pobudo občin in z njihovo pomočjo. Ali lahko na kaj takega računamo tudi v Trzinu?

Občina že sedaj finančno podpira nekatere ravno tako pomembne zdravstvene programe s subvencijami. Hkrati je potrebno povedati, da občine za ta namen ne dobijo nikakršnih sredstev. Sredstva za t. i. primerno porabo so v bistvu v celoti namenjena za programe, ki jih določajo zakoni. To pomeni, če bi želeli sofinancirati to cepljenje, bi morali v bistvu zmanjšati sredstva za nek drug program, financiranje katerega nam zapoveduje zakon. Z drugimi besedami: če hočeš začeti financirati nekaj takega, kar ni občinska zakonska obveznost, je treba znižati sredstva za nek drug namen. Ponovno poudarjam, da pa nekatere tovrstne programe že podpiramo; vseh mogočih, sicer gotovo potrebnih in smiselnih cepljenj, preventivnih zdravstvenih programov ipd., pač ne zmoremo. Če pa se bomo odločali za to, bomo ravnali podobno, kot smo že doslej v podobnih primerih, da bomo pri subvencioniranju upoštevali socialno merilo; torej pomagali tistim, ki imajo najnižje dohodke ali pa jih sploh nimajo.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

40 let Župnije Trzin (1974 – 2014)

Spoštovane Trzinke, spoštovani Trzinci in vsi ljudje dobre volje!

Tempus fugit, čas teče za vsakega izmed nas, prav tako za našo skupnost; in tako gre življenje naprej. Tudi za našo župnijo je preteklo 40 let. V Trzinu se je v tem času marsikaj spremenilo, nekateri župljani so odšli, drugi prišli, nekateri ostajate ... Vsak izmed nas pa je zapisan na dlani Kristusa,

ki je Cerkev. V njo smo vstopili s krstom, v njej z molitvijo in prejetjem zakramentov Bog posvečuje naše življenje. Vse to se dogaja v okviru župnije, ki je živa skupnost toliko, kolikor ima živih članov, članov, ki vanjo prinesejo svoje darove, čas, delo in veselje.

Ob prazniku staršev se navadno otroci zberejo doma, okrog skupne mize, obujajo spomine, se pogovarjajo, kakšne načrte ima kdo za prihodnost, si želijo vse dobro. Na podoben način smo tudi mi zbrani okrog naše mame, lokalne cerkve, župnije, ki je sicer tudi ustanova, hkrati pa jo gradimo vsi, ki živimo na območju Trzina. Zato ste k praznovanju 40-letnice župnije vabljeni prav vsi, ne le krščeni. Ampak kristjani, člani župnije, vabimo vse ljudi dobre volje, da si vzamejo čas, morda nekoliko posedijo v hladu in miru naše cerkve, pred njo srečajo znanca ali preprosto s sovaščanom rečejo kakšno besedo. Naj bo praznovanje priložnost za medsebojno srečanje, spoznavanje in s tem temelj za skupno gradnjo boljše prihodnosti.

Vsi ste povabljeni, da pogledate in si vzamete k srcu to povabilo, ki je namenjeno vsakemu v spodbudo, ne le k skupnemu praznovanju, ampak predvsem k skupnemu druženju, bogatenju, odkrivanju skrivnosti drugega, da bi skupaj lažje rastle v svetosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Ob tem iskrena zahvala vsem za pomoč pri organizaciji praznovanja, predvsem pa vsem tistim, ki se iz tedna v teden trudite, da naša župnija diha in živi, se razvija in nam tako ostaja opora skozi življenje. Naj vsem Bog bogato povrne vse delo, trud, čas in napore, ko se razdajate za božje kraljestvo tukaj in zdaj, v Trzinu, za dobrobit našega kraja in župnije.

Naj bo blagoslovljeno praznično leto 2014!

Vaš župnik Boštjan Guček in duhovni pomočnik dr. Bogdan Dolenc

Nekaj dogodkov, povezanih z našim praznovanjem, smo že obeležili, med drugim obletnico s slovesno sv. mašo na novo leto. V decembru in januarju je bilo kar nekaj kulturnih prireditev, predvsem koncertov. Ogleдали smo si tudi nekaj videovsebin o prvem in drugem župniku, Jožetu Tomšiču in Pavletu Krču. Zaradi velikega zanimanja bomo v prvi polovici leta organizirali še kakšen večer.

Obletnica je tudi priložnost, da se ozremo h koreninam. Prav zato bomo od 21. do 23. marca romali v kraje, kjer je živel, delal in pretrpel mučeništvo sv. Florijan. Letos obhajamo 1710. obletnico njegove smrti. Odpravili se bomo na Dunaj, Lorch in Melk, glavne točke njegovega življenja. Romanje organizira agencija Aritours, prijavite se lahko tudi v župnišču do 31. januarja 2014, akontacija ob prijavi je 50 evrov. Cena celotnega romanja je 219 evrov (hotel, vstopnine, avtobus). Romanje je primerno za vse starostne skupine.

Osrednje praznovanje bo duhovna priprava na Florijanovo nedeljo – od **27. aprila do 4. maja 2014**.

NEDELJA, 27. aprila	Pri sv. maši ob 10. uri	Nagovor za vse: Dva papeža svetnika. Prof. dr. Anton Štrukelj.
Ponedeljek, 28. aprila	Romanje v materno župnijo Mengeš.	Ob 17.30 peš romanje v Mengeš. Sv. maša ob 19. uri, nagovor mengeškega župnika g. Janeza Avsenika, litanije in blagoslov.
Torek, 29. aprila	Pri sv. maši ob 19. uri	Nagovor za vse: Mladi. Janez Ev. Rus, kaplan.
Sreda, 30. aprila	Pri sv. maši ob 19. uri	Nagovor za vse: Starost in bolezen. Nekdanji mengeški župnik, pobudnik ustanovitve župnije Trzin, g. Štefan Babič.
Četrtek, 1. maja	Pri sv. maši ob 10. uri	Nagovor za vse: Delo in življenje. Župnik Boštjan Guček.
Petek, 2. maja	Pri sv. maši ob 19. uri	Nagovor za vse: Zakonci in družina. G. dekan dr. Andrej M. Poznič.
Sobota, 3. maja	Celodnevno češčenje. Pri sv. maši ob 18.30. Nagovor za vse: evharistija in življenje	Nagovor za vse: Evharistija in življenje. Prof. dr. Bogdan Dolenc.
NEDELJA, 4. maja	Sv. Florijan Procesija in sv. maša ob 9.30	Nagovor za vse. G. prelat dr. Borut Košir.

Več natančnih informacij bomo podali v tedenskih oznanilih in Župnijskem listu. Vse te informacije boste našli tudi na spletni strani župnije in na facebook strani župnije. Vsem želimo obilo božjega blagoslova!

Župnik Boštjan Guček s sodelavci.

Zgodovina Źupnije Trzin

Ustanovitev beneficija

Letos Źupnija Trzin praznuje 40 let. Slovesna razglasitev nove Źupnije v Trzinu je bila 1. januarja 1974 ob 9. uri dopoldne v trzinski cerkvi. Za prvega Źupnijskega upravitelja je ljubljanska Źkofija imenovala JoŹeta TomŹiĉa z Brezovice pri Ljubljani. Ta datum je uradni začetek Źupnije, ko je stopil v veljavo odlok oziroma Ustanovna listina. Sicer pa so se pobude in aktivnosti za samostojno Źupnijo porajale Źe mnogo let prej, saj so si Trzinci Źe dolgo Źeleli samostojno Źupnijo. Źe okrog leta 1830 so v ta namen zbrali 1500 florintov, dlje pa niso priŹli. Začetke lahko pripiŹemo domaĉinu Martinu Narobetu, tedanjemu Źupniku v Zapogah, ki je novembra 1888 z ustanovitvenim pismom ustanovil beneficij (samostojno duhovnijo) v Trzinu. To je bila cerkvena enota v srednjem veku, ki je zajemala cerkev s premoŹenjem, s katerim je upravljal ustanovitelj. Dohodek iz premoŹenja so porabili za vzdrŹevanje cerkve in plaĉilo duhovnika. Beneficij sv. Florijana v Trzinu je ustanovil ob 40-letnici vladanja cesarja Franca JoŹefa I. in v ta namen izroĉil 7150 avstrijskih goldinarjev. S tem je Trzinem veliko pomagal pri gradnji ŹupniŹĉa. Ta glavnica je bila zgolj za beneficij. Źupnik Narobe je za ŹupniŹĉe prispeval 5000 goldinarjev, podruŹna cerkev sv. Florijana 1000 goldinarjev, vaŹĉani so pomagali z delom in prevozi (tako poroĉa mengeŹka Źupnijska kronika, ki jo hrani ŹA MengeŹ, povzema jo Viktor Kragl v Kroniki duhovnije Trzin, str.40). Zapisal je tudi dolŹnosti trzinskega duhovnika. Obĉina Trzin pa naj bi se s tem ustanovitvenim pismom obvezala, da bo prispevala doloĉen znesek za plaĉilo duhovniku. Obvezala se je tudi, da bo k dohodkom beneficiata prispevala 200 goldinarjev, da so tako dosegli osnovno viŹino plaĉe, okrog 600 goldinarjev. Ostalo so krili iz obresti glavnice. Ustanovitelj beneficija Martin Narobe je moral potem napisati Źe veliko pisem in proŹenj, da sta vlada in Źkofija dovolila ustanovitev beneficija. Vlada in Źkofija uradno nikdar nista potrdili beneficija, ampak sta navzoĉnost stalnega duhovnika samo dopuŹĉali. Trzin je do 1974 pravno ostal mengeŹka podruŹnica. Medtem pa se je Martin Narobe zelo trudil, da bi postavil primerno ŹupniŹĉe. Prvi duhovnik je sluŹbo v Trzinu nastopil Źele 29. aprila 1902, Narobe pa je Źe 20. avgusta naslednje leto umrl. Po Źupnijski kroniki je imel Trzin Źe konec 18. stoletja svojega duhovnika. Ignacij Zabret, doma iz MengŹa, je nazadnje veĉ kot deset let Źivel v domaĉi Źupniji in najbrŹ od leta 1774 opravljal duŹnopastirsko sluŹbo v Trzinu, ki je bil tisti ĉas podruŹnica MengŹa. Po njegovi smrti in veĉ kot enim stoletju so Trzinci spet dobili duhovnika, in sicer JoŹeta PreŹo, ki je med njimi deloval od 29. aprila 1902 do svoje smrti leta 1915. Za njim sta v Trzinu sluŹbovala duhovnika Janez Molj in kasneje Viktor Kragl, ki je izpeljal pri cerkvi velika obnovitvena dela in vzorno spisal kroniko duhovnije Trzin. Zatem sta se zvr-

stila Źe Anton Kovaĉiĉ in Anton Plevnik. Oba sta v Trzin prihajala iz MengŹa. Od leta 1952 je za duŹnopastirsko sluŹbo v Trzinu skrbel Feliks Zajc, ki je bil najprej kaplan v MengŹu, od leta 1953 dalje pa Źupnijski upravitelj v Ćrnuĉah. V tistem ĉasu je povezava z MengŹem nekoliko oslabela, saj je Źupnik Zajc faro vodil iz Ćrnuĉ. Tudi poroĉil o verskem Źivljenju in razmerah v trzinski cerkvi ter samem kraju mengeŹki Źupnik ni veĉ dobival, kot jih je dobival vsa leta poprej. Zato si je prizadeval za ustanovitev trzinske Źupnije. Poleg tega je bil to ĉas novega preporoda cerkve po II. vaticanskem koncilu, ko so se stvari tudi pravno spremenile, zato je bila pot ustanovitve laŹja. Lokalno se je zaĉel razvijati in Źiriti tudi Trzin, zato je bil to eden glavnih dejavnikov za ustanovitev nove Źupnije in tudi za KS.

Ustanovitev Źupnije

Po birmi leta 1971 je trzinski kljuĉar Andrej Kecelj Źkofa prosil, naj dodeli Trzinu duhovnika, ki ga takrat Trzinci niso imeli. Źkof jim ga je obljubil, ĉe bodo priskrbeli primerno stanovanje zanj. Istega leta so hkrati stekle priprave na gradnjo verouĉne uĉilnice. Prvi Źupnik v Trzinu je postal JoŹe TomŹiĉ, ki je imel v prvem obdobju najveĉ dela z vpeljavo nove Źupnije in gradnjo ŹupniŹĉa, v naslednjih letih pa s precejŹnjo obnovo cerkve, ki je sedaj lepo urejena. Vseskozi je v trzinski cerkveni okoliŹ spadala tudi Depala vas. Depalci so leta 1733 v cerkvi sv. Florijana prizidali levo stransko kapelo v ĉast sv. FranĉiŹku Ksaveriju. Z Źeleznico in razvojem DomŹal, ko je tudi cerkev na Goriĉici postala domŹalska Źupna cerkev, pa se je Depala vas vkljuĉila v domŹalsko Źupnijo. Za JoŹetom TomŹiĉem je v Trzinu bogosluŹje opravljal Pavle Krt, doma iz Stranj, ki je Źupnijo vodil do leta 2007. Źupnik Pavle je

bil preprost, odprt in dober mož. Prav zato je bil še posebej priljubljen. Župnija Trzin danes vodi župnik Boštjan Guček, rojen v Kranju, sicer pa prihaja iz Preddvora na Gorenjskem. Po končani gimnaziji se je vpisal na Teološko fakulteto Univerze v Ljubljani. Najprej je dve leti kaplanoval v župniji Lj.-Sv. Križ, nato pa tri leta v Domžalah. Župnik v Trzinu je od avgusta 2007. Pri opravljanju dušnopastirske službe mu pomaga še duhovni pomočnik dr. Bogdan Dolenc s Četene Ravni nad Škofjo Loko.

Cerkev sv. Florijana

Kdaj točno so Trzinci postavili prvo cerkev, se ne ve. Predvidevajo, da je bila cerkev sv. Florijana postavljena sredi 14. stoletja, v listinah pa jo omenja Valvasor (mislim, da to ne bo Valvasor, ampak je listina nadvojvode Ferdinanda, ki je za vojno proti Turkom ukazal pobrati cerkvene dragocenosti na Kranjskem, in sicer z listino septembra 1526, ki jo hrani AT-DOZA. V seznamu cerkva, ki so darovale, je tudi mengeška podružnica sv. Florijana »zu Tersain«, ki je darovala dva dragocena keliha po 18 in 19 lotov) prvič leta 1526 kot 13. podružnico mengeške župnije. Umetnostni zgodovinar France Stele je ugotovil, da so od prejšnje trzinske cerkve ostali samo zvonik, del ladje do slavoloka in kamnit kipec. Ocenjujejo, da je bila stara cerkev vsaj polovico krajša od sedanje. Vhod vanjo je bil skozi zvonico. Kdaj so cerkev preuredili, kaže letnica 1649, vklesana v kamen, ki je bil do leta 1865 nad cerkvenim vhodom, potem pa so ga vzdicali v most pred cerkvijo. Kapelo sv. Frančiška Ksaverja na južni strani ladje je soseska Depala vas postavila leta 1733, zato ji še danes pravijo depalska kapela. Sedanjo velikost, obliko in novoromansko fasado je cerkev dobila v letih 1899 in 1900, potem ko jo je močno razmajal potres leta

Župnija je skupnost vernikov in je osnovna oblika Cerkvene skupnosti. Župnija, starejši izraz fara ali duhovnija, tudi cerkvena občina ali tudi župnijska cerkev je v Rimskokatoliški Cerkvi občestvo vernikov ter temeljna cerkvenopravna enota, ki jo vodi župnik. Izraz župnija služi tudi za oznako ozemlja, ki ji pripada. Na ozemlju ene župnije je lahko več podružnic z lastno cerkvijo in sosesko. Župnik (kadar deluje začasno tudi župnijski upravitelj) je zastopnik krajevnega škofa in mu je zaupana pastoralna oskrba župljanov. Večje župnije imajo še kaplana ali vikarja, nekatere diakona. Več župnij sestavlja dekanijo (trzinska pripada domžalski dekaniji).

1895. Kasneje je bila cerkev še večkrat temeljito obnovljena in prepleškana. V vseh letih pa je pridobivala različne oltarje in drugo cerkveno opremo, ki jo bogatijo. Poleg kipov in slik, križevega pota, prižnice (ki je ni več), kora, orgel ter bandere jo krasi pet oltarjev. Veliki oltar je lesen, leseni so tudi vsi drugi oltarji, razen tistega, ki je obrnjen proti vernikom, stranski nadomestki oltarjev pa so kamniti. V tronu je kip sv. Florijana. V cerkvi so še oltar, obrnjen proti vernikom, oltar sv. Urbana, sv. Lenarta in oltar v kapeli sv. Frančiška Ksaverja.

Viri:

ŽA Trzin: Kragl, Viktor. 1938. *Kronika duhovnije Trzin do l. 1938.* (neobjavljen rokopis),
Stražar, Stane, 1993. *Mengeš in Trzin skozi čas.* KS Mengeš in KS Trzin, Mengeš, Trzin, Tiskarna Delo Ljubljana.

Avtor: Aleš Volgemut

Zanimive trzinske jaslice

Foto: Andrej Nemec

Ob božiču številni Trzinci z veseljem postavljajo jaslice. Znanih je kar nekaj takih, ki se z jaslicami še posebej potrudijo in jih postavljajo tudi po več dni. Letos so ogleda vredne tudi cerkvene jaslice. Prizadevni postavljalci so se res potrudili, saj so z jaslicami, poleg osrednjega prizora rojstva božjega deteta, predstavili še celo vrsto zanimivih prizorov iz življenja slovenskega podeželja. Jaslice na nek način predstavljajo slovensko krajino, saj so vključili tudi kozolce, vodnjake in druge zanimivosti. Nad vsem kraljuje grad, hišice pa nekako spominjajo na primorski ali kraški tip hiš. Vsekakor se je marsikateremu otroku pa tudi starejšim vernikom zaiskrilo oko ob ogledu teh čudovitih jaslic.

MŠ

Trzinski jasličarji so razstavljali vsepovsod

Foto: Andrej Nemec

Kar dvajset rezbarjev TD Kanja Trzin je v prazničnih božično-novoletnih dneh svoje jaslice razstavljalo v številnih krajih. Med drugim so si obiskovalci na primer v Solkanu lahko ogledali jaslice kar v uličnih izložbah. S svojim mentorjem Marijanom Vodnikom so bili rezbarji prisotni tudi na Sveti Gori, v Veržeju, na Gori pri Komendi - v Koželjevi domačiji, Jurkloštru, nekateri tudi v Gradežu in Ogleju. Seveda rezbarji svoje jaslice postavijo tudi doma, z njimi razveseljujejo še sosedo in prijatelje. Največ povabil za sodelovanje na razstavah vsako leto prejme Marijan Vodnik, ki je v Veržeju razstavil kar 16 razstavnih predmetov, njegove jaslice so bile na ogled še v Novem mestu, domovih starostnikov v Domžalah in Bistrici, tradicionalno na ljubljanski onkologiji, Sveti Trojici pri Mariboru in v Kočevju.

J. V.

Pokal Trzina in 18. Skirca Borisa Paternosta

Prvo soboto in nedeljo v novem letu, 4. in 5. januarja, je v velikem šotoru Taubi centra v Trzinu potekalo mednarodno tekmovanje v streljanju z zračnim orožjem, ki ga je priredilo Strelsko društvo Trzin. V soboto so se strelci pomerili za pokal Trzina, v nedeljo pa je sledila že 18. tekma Skirca Borisa Paternosta. Dvodnevno tekmovanje je v Trzin privabilo več kot 200 uveljavljenih strelcev iz Slovenije, Srbije, Italije, Madžarske, Hrvaške, Nemčije in tudi El Salvadorja. Med njimi so bili najboljši strelci evropskih in svetovnih prvenstev ter olimpijskih iger, kot so Rajmond Debevec, Franc Pinter-Ančo, Madžar Peter Sidi in Hrvatice Snežana Pejić.

V soboto so za drugi pokal Trzina tekmovali v kategorijah pionirjev in pionirk, kadetov in kadetinj ter članov in članic v najmočnejši konkurenci strelk in strelcev z zračno puško in pištolo. Po kontroli strelske opreme so ob devetih zjutraj v šotoru zadoneli prvi streli in zadete so bile prve tarče. Najprej so se pomerili pionirji in pionirke v streljanju z zračno puško. Prvo mesto med pionirji je osvojil Domen Širovnik iz Strelskega društva Kidričevo, med pionirkami pa je zmagala Rebeka Slak iz SD Grosuplje. Sledile so kvalifikacije za vse kadete, mešano moški in ženske, v streljanju z zračno puško. V finalni strelski boj se je uvrstilo prvih osem tekmovalcev kvalifikacij. Zmagala je Lia Lazar iz Portoroža, drugi pa je bil Maximilijan Šorn iz SD Kamnik. Kadetinja SD Trzin Suzana Lukić se je tudi uvrstila v finalni boj in osvojila solidno 7. mesto. V streljanju z zračno pištolo je nastopilo samo 9 kadetov in kadetinj, zmagal je Jože Čeper iz Divače. Po razglasitvi vseh zmagovalcev so s streljanjem nadaljevale članice. Pri streljanju z zračno puško je bila najboljša Klavdija Jerovšek iz SD Grosuplje, v streljanju s pištolo pa je prvo mesto osvojila Petra Dobravec iz SD Železniki. Ob koncu tekmovalnega dneva so nastopili še člani, kjer je v streljanju s puško slavil Željko Moičević iz Grosuplja, s pištolo pa je bil najboljši Damir Mikec iz Srbije.

Prvi tekmovalni dan je organizatorjem nekoliko nagajala računalniška tehnika. Prenehalo je delovati sporočanje rezultatov elektronskih tarč v glavni računalnik. A to tekmovanja ni ustavilo, saj so nato ročno vnesli vse rezultate in uspešno pripeljali tekmovanje do zaključka. Tehnična napaka pa je bila do naslednjega dne že odpravljena.

Drugi dan tekmovanja je bila na vrsti tradicionalna, že 18. tekma Skirca Borisa Paternosta, imenovana po enem najboljših trzinskih strelcev, prezgodaj preminulem Borisu Paternostu. Tokrat so nastopili le člani in članice strelskih društev iz Slovenije in tujine. V enotno kategorijo moških in žensk so organizatorji prvič uvrstili tudi strelce invalide s poškodbo spodnjih okončin, ki so tekmovali v sedečem položaju iz invalidskega vozička. Tekmovalni dan so s kvalifikacijami pri streljanju z zračno pištolo in puško začele

članice. V finale se je uvrstilo osem strelk, prvi dve mesti pa sta osvojili Hrvatici. Pri streljanju s pištolo je bila najboljša Kristina Vrbek, s puško pa je prvo mesto osvojila Snežana Pejić. Najboljša Slovenka pri streljanju z zračno pištolo je bila članica SD Železniki Petra Dobravec, ki je bila druga. Pri streljanju s puško je 4. mesto osvojila Živa Muhič iz SD Postojna. Po kratkem premoru so tekmovanje s kvalifikacijami nadaljevali člani. Pri streljanju s pištolo je bil po razburljivem finalu, potreben je bil dodatni strel za odločitev o zmagovalcu, ponovno najboljši Srb Damir Mikec. Najboljši Slovenec je bil Aljaž Zorko iz Laškega, ki je osvojil 4. mesto. V finalu z zračno puško se je najbolje izkazal Nemeč Benjamin Moser. Predstavniki Slovenije Željko Moičević je osvojil 5. mesto. V kvalifikacijah za nastop v finalu z zračno puško sta nastopila tudi legendi slovenskega strelstva Franc Pinter, dobitnik olimpijskih medalj iz paraolimpijskih iger, in vsem znani Rajmond Debevec, a sta oba zgrešila finale.

S sodelovanjem Občine Trzin in številnih sponzorjev je Strelsko društvo Trzin ponovno odlično organiziralo dvodnevno strelsko tekmovanje. V šotoru Taubi centra je bilo postavljenih 56 strelskih mest, opremljenih z elektronskimi tarčami Sius Ascor. Tarča je bila od strelskega mesta oddaljena 10 metrov. 8 strelišč je zagotovila Strelska zveza Slovenije, ostalih 48 so organizatorji najeli pri Strelskem društvu Zagreb. 18. Skirca Borisa Paternosta je bila za strelce in strelke pomembna zaradi lovljenja norme za uvrstitev na slovensko državno prvenstvo z zračnim orožjem, ki bo predvidoma v začetku meseca aprila. Pred izvedbo finalnih bojev so za popestritev poskrbele plesalke plesne skupine »VIP Leaders«, ki jih je številno občinstvo bučno pozdravilo. Podelitev praktičnih nagrad, medalj in pokalov so po koncu strelskega finala določene kategorije sproti pripravljali v avli osnovne šole Trzin. Med drugim sta zmagovalcem priznanja podelila župan Občine Trzin Tone Peršak in predsednik Strelske zveze Slovenije Janez Slapar.

Vse pohvale za odlično izvedbo dvodnevnega tekmovanja gredo predsednici Strelskega društva Trzin Andreji Gorjup, vodji tekmovanja Marku Živkoviču, tehničnemu vodji Damijanu Klopčiču in ostalim, ki so sodelovali pri organizaciji 18. Skirce Borisa Paternosta.

Iztok Plevelj

Rezultati 2. pokala Trzin:

Pionirji – zračna puška

1. Domen Širovnik (SD Kidričevo), 178 krogov
2. Kristjan Kralj (SD Kisocev), 178 krogov
3. Žiga Mikeli (SD Kamnik), 176 krogov

Dobrodošla popestritev odmora so bile plesalke.

Finale najboljših strelcev

Pionirke – zračna puška

1. Rebeka Slak (SD Grosuplje), 178 krogov
2. Laura Rant (SD Železniki), 178 krogov
3. Matea Kršanac (DVD Opatija), 178 krogov

Ekipno so zmagali pionirji iz SD Kisovec. Šesto mesto so osvojili pionirji SD Trzin.

Kadeti in kadinje – zračna puška:

1. Lia Lazar (Portorož), 199,1 krogov
2. Maximiljan Šorn (SD Kamnik), 197,6 krogov
3. Jaka Petelinek (SD Škofja Loka), 178 krogov

Ekipno so zmagali kadeti in kadinje iz SD Cerknica. Drugo mesto je osvojila ekipa SD Trzin.

Kadeti in kadinje – zračna pištola:

1. Jože Čeper (Divača), 190,2 krogov

2. Luka Ušeničnik (SD Škofja Loka), 182,7 krogov
3. Matija Demšar (SD Škofja Loka), 160,9 krogov

Pri streljanju z zračno pištolo je bilo prijavljenih le 9 kadetov in kadinj.

Članice – zračna puška:

1. Klavdija Jerovšek (SD Grosuplje), 410,9 krogov
2. Julia Simon (HSG München), 410,6 krogov
3. Nina Juvan (SD Olimpija), 410,5 krogov

Članice – zračna pištola:

1. Petra Dobravec (SD Železniki), 380 krogov, 8 x (strogi center)
2. Irena Prezelj (SD Železniki), 374 krogov, 5 x
3. Mojca Kolman (Sevnica), 368 krogov, 5 x

Člani – zračna puška:

1. Željko Moičević (SD Grosuplje), 623,9 krogov
2. Tino Mohaupt (HSG München) 623,2 krogov
3. Robert Markoja (SD Štefan Kovač Turnišče), 621,1 krogov

Ekipno so zmagali nemški strelci iz HSG München z 1858,4 krogov.

Člani – zračna pištola:

1. Damir Mikec (Srbija), 580 krogov, 17 x (strogi center)
2. Kevin Venta (SD Kovina), 570 krogov, 17 x
3. Rožle Repič (SD Kovina), 570 krogov, 9 x

Ekipno so zmagali strelci SD Dušana Poženela z 1699 krogov /44 x. Trzinski strelci so bili ekipno na 4. mestu.

Rezultati 18. Skirce Borisa Paternosta:

Članice – zračna pištola:

1. Kristina Vrbek (Hrvaška), 194,8 krogov
2. Petra Dobravec (SD Železniki), 194 krogov
3. Zlatka Hlebec (Hrvaška), 174,7 krogov

Članice – zračna puška:

1. Snježana Pejčić (Hrvaška), 207,3 krogov
2. Ana Kobilšek (Hrvaška), 205,6 krogov
3. Julia Simon (HSG München), 183,8 krogov

Moški – zračna pištola:

1. Damir Mikec (Srbija), 199,6 krogov, S-off: 10,4 krogov
2. Uroš Kačavenda (Srbija), 199,6 krogov, S-off: 10,3 krogov
3. Saša Špirelja (Hrvaška), 174,9 krogov

Moški – zračna puška:

1. Benjamin Moser (HSG München), 208,3 krogov
2. Tino Mohaupt (HSG München), 205,3 krogov
3. Borna Petanjek (Hrvaška), 184,8 krogov

Čestitke za izjemno promocijo strelstva in Trzina

Tako kot je strelčevo oko ostro in roka mirna, tako je potekalo letošnje strelsko tekmovanje – 18. Skirca Borisa Paternosta in 2. Pokal Trzina.

Resnično izjemna organizacija, množična udeležba strelcev iz Trzina, Slovenije in številnih evropskih držav, nikakršnega hrupa, vse možnosti obiskovalcem za spremljanje tekmovanja, takojšnji vpogled v rezultate in uspešen zaključek tekmovanja. Brez dvoma bodo udeleženci dobro ime trzinskih organizatorjev in kraja ponesli po Sloveniji in Evropi ter se z veseljem tudi v prihodnje vračali v Trzin.

Čestitamo!
TD Kanja Trzin, predsednica J. V.

Dan za trzinsko zgodovino

Lanski 19. december je bil zagotovo dan, ki ga bodo še poznejši rodovi omenjali v zgodovini našega kraja. Najprej so popoldne ob 17. uri predali namenu spominsko- muzejski del prenovljene Jefačnikove domačije. Enota je urejena v nekdanjem gospodarskem poslopju domačije, v njej pa je več prostorov. Kot je v svojem govoru poudaril župan občine g. Anton Peršak, naj bi se v prenovljenem objektu ves čas nekaj dogajalo. Upravljanje objekta bo v rokah Turističnega društva Kanja Trzin, v njem pa naj bi poleg stalne muzejske zbirke, ki predstavlja zgodovino in etnografsko dediščino Trzina, pripravljali tudi občasne razstave in druge kulturne in družabne dogodke. V objektu bodo imele svojo delavnico sekcije turističnega društva, na primer vezilje, rezbarji in drugi. Za začetek so v prenovljenem objektu pripravili kar dve razstavi. Turistično društvo je v sodelovanju s Planinskim društvom Onger Trzin pripravilo spominsko razstavo o prof. Tinetu Orlu in njegovem delu, na ogled pa je bila tudi razstava o gradnji kulturnega doma v Trzinu.

Obiskovalci nove trzinske pridobitve niso skoparili s pohvalami, čeprav je bilo slišati tudi nekaj pomislekov. Predvsem je težava, da pri Jefačnikovi domačiji ni dovolj parkirnih mest, rezbarji so ocenjevali, da je zanje še vedno primernejša tehnična učilnica v osnovni šoli, saj imajo tam več prostora in tudi mizarsko delovno mizo, »ponk«, ki jo pri svojem delu pogosto potrebujejo. Otvoritev razstave o prof. Tinetu Orlu so se udeležili tudi sorodniki tega znamenitega Trzinca, na odprtju pa so bili poleg številnih Trzincev še direktorica Medobčinskega muzeja Kamnik Zora Torkar in direktor Planinskega muzeja Mojstrana Miro Eržen ter nekateri od kustosov obeh muzejev.

Po slavnosti v Jefačnikovi domačiji so se obiskovalci preselili v dvoranico Marjanje Ručigaj v CIH, kjer je bila predstavitev prvega Trzinskega zbornika. Gre za pomembno pridobitev naše občine, saj lična knjiga nekatera področja o zanimivostih Trzina prvič predstavlja na tak poljuden in vsem razumljiv način. Prav gotovo je izjemnega pomena, da smo Trzinci v zborniku dobili prvo celovito predstavitev geološke sestave tal v občini. Lahko mirno zapišemo, da smo imeli srečo, da je med nami prebival tak strokovnjak s področja geologije, kot je bil dr. Bojan Ogorelec. S svojim opisom kamnin z območja Trzina je zapustil enkraten spomin nase in na svoje strokovno delo. Žal je bil zapis, ki prvič tako celovito in strokovno predstavi naša tla, nekakšen Bojanov labodji spev. Ob predstavitvi zbornika so udeleženci prireditve z minuto molka počastili njegov spomin.

V Zborniku so prvič natančno predstavljene tudi naravne posebnosti in zanimivosti trzinske narave. Zelo podrobno zbornik govori o zgodovini našega kraja in njegovi kulturni dediščini, v zadnjem poglavju pa so predstavljene nekatere trzinske dejavnosti zadnjega obdobja. Še zlasti zanimiv je opis nastajanja občine, kot ga je doživljal prvi župan Občine Trzin g. Anton Peršak, predstavljena pa so tudi tri dejavna trzinska društva: kulturno, planinsko in turistično.

Urednica Janja Železnikar je med drugim povedala, da so se že med nastajanjem zbornika pojavile nove ideje o predstavitvi še drugih trzinskih zanimivosti in zgodb. To bo počakalo za naslednji zbornik, tokratni pa prav vsem dokazuje, da je Trzin, čeprav je po površini druga najmanjša občina v državi, izjemno zanimiv in bogat ter da smo nanj lahko ponosni. Župan g. Peršak je ob tem dejal, da je Trzin kot nekakšna pomanjšana Slovenija, saj ima skoraj vse, kar to podalpsko deželo krasi.

Miro Štebe

Janja Železnikar: Za nas je vsaka najdba dragocena, izpovedna, neprecenljiva

Konec prejšnjega leta je ob 15. obletnici samostojne trzinske občine izšel prvi Trzinski zbornik. Njegova urednica je bila Janja Železnikar, ki jo, čeprav jo verjetno kar precej Trzincev dobro pozna, predstavljamo v tokratni številki našega glasila. Zaposlena je v Medobčinskem muzeju Kamnik kot kustosinja arheologinja, njeno delo pa je predvsem skrb za arheološke predmete in arheološke zbirke. Lani je skupaj s sodelavko in hkrati direktorico muzeja mag. Zoro Torkar prejela Valvasorjevo nagrado za razstavo Odsevi kamniških tisočletij. S Trzinom se je srečala leta 2007 na hribu Onger ob takratnih arheoloških raziskavah.

Kako se mlado dekle v časih, ko morda arheologiji niso bili najbolj naklonjeni, odloči za ta študij? Sicer pa bi vas najprej prosil, da se predstavite: od kod ste, kje živite ...

Svoje otroštvo in mladost sem preživela v Polhovem Gradcu. Čeprav že 20 let živim v Domžalah, vedno rečem, da sem iz Polhovega Gradca, ker ga imam neskončno rada. Študij arheologije sem vpisala leta 1987, v časih, ko »kriz« še ni bilo na vidiku, in takrat kot 19-letnica o tem sploh nisem razmišljala. Tako kot večina mladih ljudi sem se tudi sama odločila za študij, ki me je veselil. Zgodovina je bila vedno moj najljubši predmet.

Kam vas je vodila poklicna pot po diplomih, ko vas je zanimala polhograjska graščina? Je bilo že takrat kot mladi arheologinji težko dobiti redno zaposlitev?

Dejstvo, da sem bila domačinka, je zelo pomagalo, da sem v letih 1990 in 1991 izkopavala v graščini Polhov Gradec, ki so jo takrat začeli temeljito prenavljati. Potem se je začelo sizifovo delo: pranje arheoloških predmetov, lepljenje, konservacija, opisovanje, statistika, risanje in šele nato strokovna obdelava. Enopredmetni študij arheologije je imel včasih štiri diplomske izpite. To je pomenilo, da si po rednih letih študija »ponovil« snov štirih letnikov in jo zagovarjal na diplomskem izpitu. Vmes pa sem, tako kot moji kolegi, sodelovala na številnih arheoloških izkopavanjih po Sloveniji, zato se študij kar ni končal. Kljub vsemu sem uspešno zagovarjala diplomsko nalogo o graščini, ki mi je hkrati veliko vzela in tudi veliko dala. Po letu 1996 sem se vključila, prvič na moji poklicni poti, v dobro plačane terenske raziskave. Delala sem na več avtocestnih odsekih, kjer smo izvajali izkopavanja pred začetkom gradnje cest. O redni zaposlitvi pa ni bilo govora. Nikoli. Bilo je nekaj ponudb, ki so bile nerealne, in sem jih zavrnila; zato sem bila zadovoljna, da sem lahko delala pri partnerju, ki se je ukvarjal z informatiko in urbanističnim načrtovanjem. Prvo »arheološko« službo za polovični delovni čas sem dobila leta 1998 v Muzeju Mengeš, kjer sem ostala do leta 2000; leta

2007 pa sem prišla v kamniški muzej, za tri leta spet s polovičnim delavnikom, od leta 2009 do junija 2014 pa imam pogodbo za določen čas s polnim delovnim časom.

Se spominjate kakih pomembnih najdb, ki so bile med prvimi na vaši poklicni poti?

Kot arheologinja zelo težko vrednotim najdbe. Za nas je vsaka najdba dragocena, izpovedna, neprecenljiva. Je pomnik nekega časa, ki nam posreduje niz podatkov in informacij. Za primer: v času študija, še čisto na začetku, sem delala v Ajdovski jami. Izkušnja izkopavanja v jami, atmosfera na terenu in najdišče samo je bilo fascinantno. Kot brucka sem sodelovala na izkopavanjih enega najpomembnejših neo-eneolitskih najdišč v Sloveniji, v Moverni vasi pri Črnomlju. Vsaka črepinja, vsak predmet, glajeno orodje, sekira, vse je izjemnega pomena; vse ti vzbuja spoštovanje do znanja, ljudi, ki so nekoč na tem prostoru živeli, se rojevali, skrbeli za družino, potomce, umirali ... Raziskovanja so potekala ob redni študentski praksi na Oddelku za arheologijo FF v Ljubljani, ali pa sem se dogovorila z vodji izkopavanj za sodelovanje, med drugim v Dragomlju, na Gobavici nad Mengšem, v Mengšu, na Veliki planini in nazadnje leta 2007 na Ongru nad Trzinom.

Včasih se komu zdi, da je arheologija povsem nepomembna, a temu ni tako. Arheološka dela pred gradnjo AC Šentjakob–Blagovica so na primer pokazala, da se je po tem zgodovina začela pisati drugače. Kako to komentirate, je tudi na drugih najdiščih podobno, odkrivamo torej znova in znova nova in neznana zgodovinska dejstva?

Arheologija je veda, ki proučuje materialne dokaze, ki jih je za seboj pustil človek. Arheološki viri nam govorijo zgodbe o davni in manj davni preteklosti, iz katere bi se morali kaj naučiti. Posredno o prostoru, njegovi eksploataciji, klimi, ritualih, obrti, trgovskih in drugih poteh. Pa se res naučimo? Zakaj ne? Raziskave na avtocestnem križu Slovenije so dale prek 100 novih arheoloških najdišč. Razbile so nekatere prej uveljavljene mite, postavile nove standarde našemu delu in nas pripeljale do spoznanja, da se neprestano učimo ter da to, kar so vedeli naši kolegi, predhodniki, ni odraz njihovega neznanja, temveč le stanja raziskanosti, nezmožnosti dodatnih metod in analiz in da njihove interpretacije in razumevanje prostora niso zmote, temveč le refleksije nekega trenutka. Morda bodo naši zaključki že v bližnji prihodnosti revidirani. Z gradnjo AC je bilo vse postavljeno na glavo. Končno smo pogledali v ravninska najdišča, končno začeli drugače razumevati prostor. Nepopisno lepo, a hkrati tudi komplicirano.

Kaj si arheolog ob začetku raziskovanj najbolj želi, morda kakšno presenetljivo najdbo?

Na to, kaj leži v zemlji, pod vodo, preden začnemo teren raziskovati, preprosto nimamo nobenega vpliva. Karkoli je očem skrito, je pred začetkom del neznanca. Seveda je strah pred tem, da ne bomo našli ničesar, prisoten. Navadno pa pred začetkom izkopavanja naredimo več predhodnih raziskav in preverjanj: najprej pregledamo literaturo za želeni prostor in območje, iz katere zvemo, ali so morda v bližini naše lokacije kdaj že kaj našli; pregledamo aerofoto posnetke, na katerih so vidne morebitne anomalije terena, sledijo terenski ogledi in obhodi z manjšimi sondami, morda geofizikalne raziskave. Vsak arheologov poseg v plast je na eni strani reševanje dediščine, na drugi strani pa destrukcija. Zapis, ki je v zemeljskih plasteh, je neponovljiv. Ko ga izkopljemo, ga nikoli več ne moremo vzpostaviti nazaj. Zato tudi ne kopljemo vsepovprek, ampak večinoma samo na ogroženih najdiščih. Primer raziskav na Ongru je redkost v zadnjih letih, saj denarja za

študijske raziskave že dolgo ni več. V našem primeru pa je bil to interes občine kot investitorja.

Trzin je bil do razstave o Ongrovcih oziroma še prej do raziskav na hribu Ongar v arheološki literaturi povsem nepopisan list.

Zgodovina arheoloških raziskav Trzina je zelo skopa. Največjo slavo si je pridobila kamena sekira, domnevno najdena v trzinskem kamnolomu. Večjo je našel Marko Hrovat pri podiranju hiše na Jemčevi cesti 37; leta 1998 jo je izročil Muzeju Mengeš. Leta 1936 je Narodni muzej odkupil bronast obroček in tri novce iz 3. in 4. stoletja našega štetja. Ti predmeti so bili najdeni pri Smuku (Florjančič, Jemčeva cesta 5 a). Leta 2000 je ljubiteljski arheolog Miran Bremšak na Ongru prvi opazil gomile in našel drobce prazgodovinske lončenine ter železen žebelj in zvonček. Šele leta 2003 je prišlo do prvih načrtnih raziskav. Arheolog Gregor Štibernik je pod okriljem Muzeja Mengeš za cerkvijo sv. Florijana naredil dve sondi, ki naj bi potrdili ali ovrgli starost ceste, ki jo domačini imenujejo »rimska cesta«. Čas nastanka ceste je Štibernik datiral v obdobje gradnje cerkve med letoma 1526 in 1763. Uporabljali so jo še v desetletjih po drugi svetovni vojni za črpanje peskokopa.

Še pred sondiranju Ongra je leta 2004 Miroslava Udovč iz Loke pri Mengšu na deponiji na Dobenu naletela na bronast meč. Dr. Peter Turk je ugotovil, da je prvotno ležal v ribniku oziroma v potoku, ki priteče na dan pod jabelskim gradom, da je star približno 3700 let in je eden prvih unikatnih izdelkov jugovzhodnega alpskega prostora. Redka in presenetljivo zgodnja najdba. Ne vemo, kdo ga je daroval, verjetno bogu vode, komu je bil namenjen in od kod je prišel.

Leta 2006 je podjetje PJP iz Slovenske Bistrice skupaj z Gregorjem Štibernikom za Medobčinski muzej Kamnik izvedlo ekstenzivni pregled hriba. Izkopali so manjše sonde. Arheološki predmeti so bili najdeni v treh sondah – skupno 21 koščkov keramike. Leta 2007 sem izkopavanja prevzela jaz. Naredili smo eno večjo, to je 2 x 4 m, veliko sondo I ter dve manjši sondi, sonda II – 2 x 2 m, in sonda III – 1,5 x 1,5 m.

Kako ste takrat začeli pisati zgodovino tega območja, ki je doslej nismo poznali?

Najbolj fascinirano je dejstvo, da smo na majhnem kosu (2 x 4 m) zadeli na ostanke dveh stavb iz različnih faz. Prva – le stojka – luknja za nosilno konstrukcijo hiše pripada mlajši kameni dobi in datira v čas 4500 do 3700 pr. n. št. Pod ruševino smo našli številne drobce predvsem keramičnih posod in nekaj kamenih odtitkov. Posodje, okras, izdelava in način žganja je tipično za neolitik našega prostora. Na teh ruševinah je skoraj 4000 let pozneje mladohalštatski človek postavil nov objekt. Bil je grajen iz lesenih brun (ostanki zoglenega lesa so bili dani v analizo radioaktivnega ogljika, kar nam je pomagalo določiti starost objekta) in ometan – zamazan z glinenim ometom (številni veliki kosi so ob požaru spolzeli po steni navzdol). Pod seboj so pokopali hišni inventar in interier, v katerem smo prepoznali dve shrambni posodi za žito – pitosa, številne skledje in lonce, odlomke ročnega mlina za mletje žita – žrmelj, železnega noža in kamenih odtitkov. Ostali dve sondi na vrhu hriba sta potrdili datacijo spodnje (na najnižjem platoju) in določili zgornji plato poselitve. Po večkratnih terenskih obhodih in pregledih smo definirali obseg in velikost naselbine, njene robove, nismo pa našli obrambnih naprav (jarkov, nasipov), zato sklepamo, da so živino in ljudi varovali verjetno leseni plotovi ali ograje, palisade. Ostanke najmanj treh gomil (dve sta precej devastirani – tudi zaradi širitve kamnoloma), ena je izjemno lepo vidna in ohranjena, pa nas navajajo na misel, da so v železni dobi svoje umrle pokopavali neposredno na severu, verjetno zunaj meje naselbine.

Da bi ljudem približala moje videnje naselbine, sem se odločila za risarske rekonstrukcije. To je najtežje in hkrati strokovno najbolj nevhvaležno delo. Menim pa, da je za laično javnost najbolj edukativna metoda spoznavanja časa, prostora, načina življenja in bivanja. Leta 2008 smo spet s pomočjo sredstev občine Trzin in s pomočjo njenega župana Toneta Peršaka, ki ima izjemen po-

sluh za knjigo, kulturo in dediščino, organizirali delavnice za vse učence OŠ Trzin in Vrtca Palčica, da so spoznali, kako so v prazgodovini tkali, kako so mleli žito, kako so vlivali v kalupe, kako so gradili hiše in jih seznanili tudi z arheološkim delom: izkopavanjem, lepljenjem keramike, poslikavam in izdelavo posodja na prazgodovinski način. Učenci višjih razredov so preverili svoje znanje z lastnimi risarskimi rekonstrukcijami. Na argumentiranih osnovah so namreč risali svoje videnje poselitve Ongra v določenem prazgodovinskem obdobju.

Leta 2009 smo pripravili razstavo, kjer smo najdbe in nova spoznanja s hriba nad Trzinom tudi prezentirali. Izšla je knjiga z naslovom Ongrovci – prvi Trzinci: arheološke priče preteklosti. Pri tem moram poudariti, da se prvotni naseljenci seveda niso imenovali Ongrovci – ime hriba je relativno mlado, saj se pojavi po letu 1868. Arheologi stvari poimenujemo po geografskih pojmih, tako sem tega uporabila zato, ker mi je ime izjemno všeč, in zato, da se znamo orientirati v prostoru, da vemo, kje je bila prva naselbina. Takratni prebivalci (mlajšekamenodobni, niti železnodobni) se nikakor niso imenovali tako. Ne poznamo niti njihovega jezika in ne pisave. Zato še enkrat opozarjam, da je to bolj kot ne »ljubkovalen« izraz za prve »Trzince«, ki prav tako to niso bili, ker Trzin kot tak pride v vire šele v 13. stoletju.

Ste pri raziskavah naleteli na kakšna prijetna presenečenja?

Največje presenečenje je, da na tako velikem terenu ali pa na platoju nad cerkvijo sv. Florijana, ki meri okoli 7 x 20–25 metrov, zadeneš v »polno«, kot rečemo. Prav lahko se zgodi, da s sondo udariš mimo, da ne najdeš toliko podatkov na tako majhnem prostoru, kot je to uspelo nam. Potem je interpretacija povsem drugačna, saj v bistvu ugibaš in tipaš, kam si prišel, ali si v hlevu, morda na dvorišču, njivi, v gozdu? Vedno skušamo rekonstruirati, kaj nam najdbe in konteksti govorijo. Pri tem se nemalokrat tudi zmotimo oziroma zadeve napačno interpretiramo, kar je človeško.

V ta sklop zagotovo sodi znamenita »trzinska skirca«. Tudi kot oznaka za Trzince ...

O tej sekiri je bilo skoraj toliko zgodb, kot je bilo njenih poslušalcev. Dr. Niko Sadnikar jo je večkrat spremenil. Ker smo bili muzealci večkrat obtoženi, da smo jo izgubili, tako kolegi iz Narodnega muzeja Slovenije kot mi v kamniškem muzeju, sem se poglobila vanjo. Predvidevam, da je izginila iz Sadnikarjeve zbirke, Sadnikarjeve hiše, saj jo je zadnji za namene doktorske disertacije dal izrisati in fotografirati prof. dr. Stane Gabrovec. V arhivu Narodnega muzeja Slovenije je fotografija s sekiro (objavljena je v mojem članku Arheološka preteklost Trzina v Trzinskem zborniku), ki je nastala po letu 1950; dr. Stane Gabrovec pa jo je objavil leta 1965 v svojem delu Kamniško ozemlje v prazgodovini v Kamniškem zborniku X. Leta 1961 je bil ustanovljen kamniški muzej, leta 1964 pa je bil odkupljen del Sadnikarjeve zbirke, vendar najbolj znane kamene sekire ni bilo med odkupljenimi

predmeti, kar pomeni, da je morala iz Sadnikarjeve hiše že prej oziroma da je pač niso prodali novonastali instituciji.

V resnici gre za sila običajno kameno sekuro, za orodje, ki je »vladalo« času mlajše kamene in še tudi bakrene dobe, v rabi so še v bronasti dobi, ko prevladajo kovinske. Trzinci pa so si sloves »trzinske skirce« pridobili zaradi svoje pregovorne bojevitosti.

Vsega na Ongru verjetno – zaradi pomanjkanja denarja – niste uspeli pregledati?

Raziskave Ongra so bile ciljne. Naša naloga je bila odkriti materialne ostanke, ki bi odgovorili vsaj na dve vprašanji: najprej – ali je bil hrib naseljen in v katerih obdobjih. Hkrati nas je zanimal obseg naselbine, obrambne naprave in drugi elementi, ki jih lahko domnevamo, predvidevamo le z opazovanjem in ne destruktivnimi metodami.

Kaj pa gomila na Ongru, bi si lahko obetali kakšne zanimive najdbe, rezultate?

Gomili smo kar »določili« železnodobni značaj. Zakaj? Na Gorenjskem se v času med 7. in 5. st. pr. n. št. pojavijo žgani žarni pokopi pod gomilo. Trzin je na robu vplivov z Dolenjske, kjer pokopavajo skeletno pod gomilo, zato bi bilo zanimivo ugotoviti, katere vplive je prevzel.

V naši bližnji okolici se pojavljajo žgani grobovi z žganino v žarah in z žganino, posuto po grobnih jamah. Prvi tip pokopov je značilen za Ljubljano, Dobovo in Ruše. Na Gorenjskem prevladuje tip nekropole: plani žgani grobovi. Izkopani so bili v Kranju, na Bledu, v Mengšu in Smedniku. Na Ongru dobro vidna in ohranjena gomila močno spominja na podobne z Vrtnjaka, Godešiča, Sp. Bitenj, Golnika, Torkle in Kroprivnjeka pri Olševku blizu Tupalič. Seveda pa možnost, da se motimo, vedno obstaja, in dokler fizično ne posežemo vanjo, tudi ne bomo z gotovostjo vedeli, ali imamo prav ali ne.

Kako pa je prišlo do zamisli o Trzinskem zborniku?

Medobčinski muzej Kamnik ima tri podpisnike ustanovitvene pogodbe, to so občine Kamnik, Trzin in Komenda. Vsako leto sami ali skladno z željami in potrebami posamezne občine pripravimo letni, v primeru Trzina dvoletni program dela. Potrjeni program dela potem izvedemo v okviru finančnih sredstev, zagotavljenih s strani občine, kar pomeni, da za občine delamo projektno. Pobuda za zbornik je prišla s strani Občine oziroma aktualnega župana. Naša direktorica, ki vodi usklajevanja in pogajanja z občinami, je dobila nalogo, da v naši hiši najde urednika.

Kako ste izbirali avtorje oziroma teme, ki naj bi jih obdelali?

Na prvem sestanku uredniškega odbora, ki je bil v začetku širše zasnovan in smo ga imeli jeseni leta 2012, smo določili osnovne obrise knjige. V bistvu je imel župan koncept zbornika nekako v glavi. Nastal pa je kot posledica želje po obravnavanih temah. Župan in nekateri zaposleni na Občini (koordinator projekta s strani občine je bil Matjaž Erčulj) so se pred našim skupnim srečanjem že dogovorili z nekaterimi avtorji in strokovnjaki, da bodo obdelali določene teme in področja. Tako je bilo že jeseni 2012 določeno, da bosta dr. Ogorelec in dr. Žlebnik pisala o glavnih geoloških in hidroloških značilnosti Trzina, Maja Brozovič iz Zavoda za varstvo narave Območne enote Kranj naj bi obdelala naravno bogastvo Trzina, kustosi MMK smo se zavezali, da bomo pokrili vsak svoje obdobje, predsedniki nekaterih trzinskih društev aktualno dogajanje v občini skozi prizmo delovanja njihovih interesnih skupin. Župan se je zadalžil, da bo osvetlil zgodovino ponovnega nastanka samostojne Občine Trzin, Brigita Ložar delovanje in 90-letnico KUD-a, Miro Štebe 30-letnico delovanja PD Onger in Jožica Valenčak TD Kanja; potem pa smo poiskali še mlada sodelavca mag. Tejo Hlačer, ki je obdelala domača hišna imena v Trzinu, in doktoranta na oddelku za zgodovino Jerneja Kotarja, ki se je spopadel z najstarejšimi omembami kraja, z njegovo najstarejšo zgodovino do 18. sto-

letja. K sodelovanju smo povabili tudi nekatere sodelavke Zavoda za varstvo kulturne dediščine Kranj.

Vsega se verjetno o Trzinu ne da povedati v eni knjigi ...

Cilj in namen zbornika je bila počastitev 15. obletnice ustanovitve moderne občine. V njem smo povedali precej, seveda pa ne vsega. V štirih tematskih sklopih, poglavjih, smo podali iztočnice in ključne poudarke na najpomembnejše naravne, kulturne, zgodovinske, dediščinske in socialne danosti, ki jih občina ima, in so na eni strani unikatne, na drugi pa uniformne. Zbornik je konglomerat različnih strok, pogledov, strokovnjakov, laikov in aktivnih tvorcev trzinskega vsakdana. Brez njih bi tudi občine ne bilo – ne prej, ne danes. Še pred redakcijo zbornika smo izgubili dragocenega sodelavca dr. Bojana Ogorelca, ki se mu posthumno zahvaljujem za njegovo sodelovanje in prispevek.

Zdi se, da je Trzinski zbornik zares več kot dobrodošel, saj je vsekar zelo zanimiv tudi za tiste, ki Trzina doslej nismo poznali dovolj.

V naš muzej včasih pokličejo učiteljice ali pa nas prosijo, če bi lahko kupili denimo kako edicijo, ki smo jo v letih sodelovanja z občino Trzin pripravili: od Ongrovcev, Boj za meje (2007), Trzin na razglednicah in fotografijah (2010) do Župnijske cerkve sv. Florijana (2012) – vedno znova pa so pogrešale nek učni pripomoček, ki bi bolj zgoščeno, bolj na enem mestu, bolj na kratko osvetljeval nekatere ključne dogodke in podatke o kraju. Stane Stražar je naredil monumentalno delo – Mengeš in Trzin skozi čas. V njem je množica podatkov, zato jih je morda težje najti. Tudi to je bilo vodilo urednikovanja. Narediti nekaj urejenega, prijetnega za oko, za uporabnika, zanimivega in seveda kvalitetnega. Ključno pa je dejstvo, da so na enem mestu zbrani dogodki in spoznanja, pridobljena v zadnjih 15 do 20 letih. Upamo, da ga bodo bralci z veseljem vzeli v roke, ga uporabljali kot učni pripomoček ali pa kot darilo prijateljem, znancem, zainteresiranim. Poleg avtorjev, ki so se srečali z neprijetnim priganjanjem urednice, so h končni podobi zbornika največ pripomogli Marija Lukan, ki je lektorirala besedila, ter oblikovalca Polona Matek in Vladimir Ristič, ki sta naredila publikacijo svežo, lepo in zanimivo.

Trzin je po površini druga najmanjša slovenska občina. Ostaja za prihodnje zbornike še veliko neobdelanega gradiva?

Seveda, delo na nobenem področju nikoli ni v celoti končano. Vedno ostane kaj, kar bi bilo potrebno revidirati, ponovno pregledati in obdelati. Meni so ljubi tematski zborniki ali pa taki, ki sumarno obravnavajo nek prostor, problem, temo; manj se navdušujem nad detajlnimi študijami posameznosti. Tako je že na predstavitvi tega zbornika padlo nekaj idej o zborniku/-ih prihodnosti: 20. stoletje s posebno osvetlitvijo vloge Trzina v osamosvojitveni vojni; prav tako je ostalo precej dela na področju kulturne dediščine (znamenja, memorialna dediščina, arhitektura ...); pa celovita predstavitev denimo vseh trzinskih društev, obrtno-industrijskega dela občine; ali pa »znanih« osebnosti (to je vedno nevhvaležna tema, pa kljub temu, nekoč morda). Tem je več kot preveč, četudi na območju male, toda ene najuspešnejših slovenskih občin.

Ste se ob izidu prvega Trzinskega zbornika, ki je izšel ob 15-letnici občine, morda že dogovorili, kako naprej, da ne bi nastala prevelika vrzel med to prvo in drugo izdajo?

Želje občanov, ki so bili na predstavitvi »prvega« zbornika, so bile prisotne. Enako si želi župan Tone Peršak. Pogovarjali smo se o obletnicah, denimo 20-letnici, 30-letnici; seveda pa glede na izkušnje lahko novo zbirko člankov in avtorjev vodi kdorkoli. Nihče od nas tudi ne ve, kje bomo čez določen čas, kaj bomo delali ... Upamo, da bo prvi zbornik dosegel srca bralcev in dobil mesto med Trzinci, da ga bodo sprejeli za svojega, ga uporabljali, brali in se iz njega učili. O nadaljnjih pa bomo ali bodo razmišljali čez leta.

Primož Hieng

Opravičilo in opozorilo

Verjetno ste se, ko ste prejeli zadnjo lansko oziroma decembrsko številko Odseva, malo ustrašili črnine, in mogoče se je kdo vprašal, če spet kaj protestiramo. Nič od tega ni bilo. Tudi mi smo bili zgroženi. Želeli smo, da bi za konec leta z naslovnice izžarevala toplina, domačnost, ki bi vas vabila k praznovanju v krogu družine. Naš fotograf Andrej Nemeč se je potrudil, tisto, kar ste dobili v roke, pa je rezultat tiskarskega škrata oziroma nemarnosti tiskarja. Pritožili smo se na Občini in v tiskarni, vam pa se iskreno opravičujemo, saj tista črnina zagotovo ni spodbudila optimizma v vašem predprazničnem razpoloženju in praznovanju.

Na sploh je bila lanska zadnja številka, ob sorazmerno zanimivih vsebinah – saj se je v veselem decembru v Trzinu dogajalo veliko zanimivega, ena najslabših do zdaj, in tudi za to se vam opravičujemo. Časopis je bil tak zaradi stiskanja vsebine v okviru zahtevane debeline, kar je bralce prav gotovo odvrčalo od branja, mi pa se ga sramujemo. Odsev je bil debelejši, kot bi lahko bil, izpadlo je precej člankov, od katerih jih več lahko preberete v tej številki, izpadlo pa je tudi veliko slik, belin in preglednosti. V prihodnje se bomo trudili, da se nam kaj takega ne bo več dogajalo.

Pa še to: To priložnost izrabljam tudi za opozorilo vsem, ki bi radi pridobivali volilne glasove in politične točke na račun Odseva. To, kar si dovoljuje Frane Mazovec, ne priporočamo nikomur. Saj poznate tisti rek iz nekdanje jugovine: »Ne diraj lava, dok spava!« Pri Odsevu smo kar precej tolerantni in se ne odzivamo na vsa različna mnenja in tudi ne na podtikanja in neresnice na naš račun. Vsak ima pravico do svojega mnenja, vemo pa tudi, da si znate Trzinci in sploh naši bralci ustvariti lastno mnenje, in da prepiranje, grožnje s tožbami in podobno ne koristijo nikomur.

V občasnih izdajah svojih publikacij so si predstavniki nekdanje liste Trzinci do zdaj privoščili več pobalinskih klevet in čvekov na račun Odseva in mene kot glavnega urednika. Čeprav je šlo za zlonamerne poskuse smešenja, se nisem odzval. Nisem se želel spuščati na raven, ki so si jo prilastili pisci omenjenih pack. Pred novim letom pa so trzinska gospodinjstva dobila potiskan letak z reklamo delovanju občinskega odbora Pozitivne Slovenije v Trzinu. Priznam, da so si omissili nekaj pozitivnih akcij, ki bi jih bilo dobro še kdaj pripraviti. Tudi reklama in letak sta bila všečno pripravljena, žal pa so nato, po Franetovem običaju, z repom podrla začetni dober vtis.

V dveh »vicih«, ki naj bi bila pozitivna, so povzeli že stare domislice in vanje vnesli nove osebe. Med drugim so se tako »izvirno in duhovito« obregnili ob Odsev in ga pripisali kot uspavalno sredstvo. Verjamem, da je za Franeta Odsev mogoče res dolgočasen, saj ima precej bolj burno življenje. Če misli še nabirati politične točke na račun Odseva, pa mu radi pomagamo in lahko tudi spremenimo pisanje in v Odsev vnesemo celo nove rubrike. Da se ne bo več dolgočasil in bo med volivci bolj prepoznaven, mu lahko namignemo že kar naslove člankov, kaj člankov, kar feljtonov, ki bi jih lahko objavljali: Kameleon za župana pri sosedih, Magister ne želi priznati diletantske pravniške napake in se opravičiti, Frane uči vernega strica vere, Pozitivni nasilnež polni črne kronike ... Idej imamo še veliko, ljudje vse opazijo in si vse zapomnijo, nabriti Frane pa jih tudi še ima za ušesi, tako da verjamemo, da bodo bralci radi posegali po našem glasilu, zagotovo pa lahko tudi pozitivnim nabiralcem političnih točk vsak mesec za več noči preženemo spanje.

Na podobno pomoč lahko računajo še drugi, ki bi si želeli po Franetovem vzoru nabirati glasove volivcev.

Bodite POZITIVNI!

Urednik Odseva Miro Štebe

Obvestilo Trzinkam in Trzincem

Spoštovani!

Kot sem vam že v enem od svojih člankov, objavljenih v Odsevu, povedal, sem ob neupravičeno visoki podražitvi večine komunalnih storitev, ki jih za nas opravlja **JKP Prodnik**, ugotovil, da nam je to **naše podjetje** od uvedbe rumenih zabojsnikov v avgustu leta 2009 pa do 1. maja 2013 **preveč zaračunavalo odvoz mešanih odpadkov**. Takrat so začeli odvažati smeti iz črnih zabojsnikov vsak drugi teden, obračunana količina mešanih odpadkov pa je ostala takšna, kot da bi jih odvažali vsak teden. Od, po mojem mnenju, nezakonite podražitve, ki je stopila v veljavo 1. maja 2013, pa nam JKP Prodnik obračunava pravilno količino, ki je polovica tistega, kar so nam obračunavali prej. To lahko preverite na svojih položnicah.

Na prednovoletnem druženju s poslancem Markom Pavlišičem sem povedal, da sem JKP Prodnik pozval, da mi znesek preveč zaračunanega odvoza smeti, ki v mojem primeru brez upoštevanih obresti znaša 274 evrov, vrnejo. Ker ni bilo pravega odgovora, sem tudi povedal, da bom JKP Prodnik tožil. Nekaj obiskovalcev mi je takrat reklo, da bi se tožbi tudi sami pridružili.

Zato vam, po posvetu z odvetnikom, sporočam, da se **tožbi za povrnitev preveč plačane storitve lahko pridružite vsi zainteresirani**, in sicer **do 28. januarja**. Za vse informacije sem vam na voljo osebno, na elektronskem naslovu info@zazelenitrzin.si si ali po telefonu 01 564 4239.

Romeo Podlogar

Za zeleni Trzin, lista odgovornih aktivnih občanov

Virtuoзни kabaret

Veliki pok na trzinskem odru

Ogledali smo si predstavo *Grand pok!*, kabare, ki je na slovenskih odrih še vedno redka gledališka zvrst

Komaj smo si dobro odpočili od praznovanj, že smo skočili v nedeljsko predstavo ljubljanskih ustvarjalcev. 4. januarja je domače kulturno društvo v goste povabilo profesionalce z eno bolj redko uprizarjanih gledaliških zvrsti – kabaretom. V predstavi, v kateri nastopajo povezovalc – igralec Tomaž Lapajne-Dekleva, pianist Tadej Horvat in pevka Anja Strajnar, so se s spretno zastavljeno humorno zgodbo preigrali in prepeli skozi nekaj najbolj znanih uspešnic iz različnih muzikalov. Znamenite skladbe iz muzikalov: Kabaret, Moje pesmi, moje sanje, Kankan, Les Miserables, Annie, Get Your Gun, Gypsy in Chicago so izvedli na unikaten način, besedila za nekatere skladbe pa so prevedena v slovensščino, kar je povsem avtorsko delo ustvarjalcev kabareta. Šolan glas pevke Anje je nemalokrat naježil kožo gledalcev, pianistovo mojstrstvo igranja klavirja je prav tako navdušilo, smeh, ki ga je izvajal igralec Tomaž, ki ga sicer večkrat lahko vidimo v otroških predstavah, pa se je vedno znova razlegal prav do kotov trzinske dvorane. »Zelo dobro smo se počutili v vašem kulturnem domu in navdušeni smo, kakšna fantastična ekipa nas je sprejela,« je povedala vodja gostujočih Anja Strajnar. (bl)

Nova predstava KUD-a letos črna komedija *Samomorilec*

Letošnja premiera gledališke skupine odraslih iz KUD-a Franca Kotarja bo črna komedija ruskega avtorja Nikolaja Erdmanna – Samomorilec. Premierno jo bodo uprizorili prvi dan februarja. Pod vodstvom režiserke Tatjane Peršuh je nastalo odrsko delo, ki je v teh časih še kako aktualno. Ukvarja se namreč s problematiko malega, brezposelnega človeka in družbe, ki ga obdaja.

Zaradi dolgotrajne brezposelnosti se Semjonu Semjonoviču Podsekalknikovu (Urban Gradišar) nabira kup težav, in to stanje spravlja v slabo voljo tudi njegovo ženo (Nina Goropečnik) in taščo (Brigita Ložar). Ostali so že brez elektrike. Semjon sprva poišče svojo rešitev v namenu, da bo postal glasbenik, vendar je hitro razočaran. V zakonskem prepiru Semjon izgine, žena Marja in taščica Serafima mislita, da se je šel ubiti. Marja odhiti po pomoč k sosedu, sumljivemu »poslovnežu« Aleksandru Petroviču (Peter Ložar), pri njem pa naleti tudi na Margarito Ivanovno (Aleksandra Kmetič).

Kakor hitro se v tem malem kraju prično širiti govorice o tem, da naj bi glavni akter nameraval narediti samomor, Semjon prične dobivati zanimive obiske, ki ga prepričujejo, kaj naj navede kot razlog svojega nezadovoljstva nad življenjem. Ubiti se kar tako – to pač ne gre. Tako skromno stanovanje najprej obišče Aleksander Petrovič Kalabuškin, nato s svojimi razlogi intelektualc Aristarh Dominikovič (Necj Lisjak) in kasneje še lepoticca Kleopatra Maksimovna (Ana Pirc). Semjon svoje misli in pomisleke zaupa naključnemu poslušalcu (Matevž Peternel), ki ga v varstvo odda Starka (Ela Moravec).

Da bi Semjonovič pozdravil svoje tegobe, zaide v bližnji lokal, kjer se prepričevanje o razlogih za smrt nadaljuje še s strani pesnika Viktorja (Dare Markovič), očeta Jelpidija (Matjaž Slanovec), mesarja Pugačova (Jane Mušič) in konkurenčne lepoticce Raise Filipovne (Pika Polona Penca). Vsi mu obljublajo posmrtno slavo in nepozaben banket pred »dogodkom«. V gostilni mu brhka dekleta iz skupine MA3KA (Ksenija Dvoršak, Katarina Ručigaj, Mir-

jam Štih in Klavdija Klemenc) v živo pojejo glasbene želje, samo zanj. Oh, to lepo življenje, ki vodi v še lepše posmrtno življenje! Če le-to obstaja ...

Kako vse te namige, zaplete in obljube sprejema Semjon in kako se zadeva razplete, pa si oglejte na eni od ponovitev predstav; prva bo na sporedu že 9. februarja 2014 ob 20. uri. (bl)

Če lažeš, ti zraste doolg, doolg nos *Ostržkove dogodivščine*

Ostržkove dogodivščine

Druga sobota v januarju je bila tradicionalno namenjena otrokom, ki so si v kulturnem domu lahko ogledali predstavo gostujočega KUD Zarja-Trnovlje iz Celja, prirejeno po delu Carla Collodija, Ostržek. Na dogodivščine glavnega junaka Ostržka, simpatične in navihane lesene lutke, ki jo je ustvaril mojster Pepe, so se otroci živahno odzivali, spotoma pa so se naučili nekaj pomembnih naukov in se dobro nasmejali. Kudovci iz Celja so tudi s petjem dokazali, da znajo postaviti kvalitetne otroške predstave. Da so uspešni in večkrat nagrajeni za odrasle predstave, pa čivkajo že ptički na veji. Tudi trzinski gledališčniki so minulo jesen nastopili na njihovem izboru XXI. Novačanovih gledaliških srečanjih, kamor jih je s predstavo Otroka muh uvrstil ugledni gledališki kritik Slavko Pezdirc. (bl)

Popotovanje od pravljicnih gorovij do izsušenih naftnih polj

Gruzija, Armenija, Azerbajdžan

V petinštridesetih dneh je popotnik tega meseca Anže Bertonec obiskal tri države. Sam s svojimi mislimi in nahrbtnikom na ramenih se je podal na pustolovščino, na kateri je odkrival koticke, kjer še vedno živijo dobrosrčni ljudje, ki so ga odprtih rok sprejeli v svoje skromne, a tople domove, kjer se je utapljal v gurmanskih

užitkih in vodki. Po krajih, kjer so tujci bolj izjema kot pravilo, je domačinom pojasnjeval, zakaj pri svojih letih še ni oženjen, bil je povabljen tudi na ogromno svatbo v Azerbajdžanu, medtem pa ugotovil, da je njegova ruščina, ki se jo je učil sproti, vedno boljša.

Prevzet nad pokrajino se je umaknil v zavetje gora in osvojil svoj najvišji vrh do sedaj, 3893 m visoko goro Aragats v Armeniji, kjer je tudi preštopal celo državo, vse do Nagorno-Karabakha – ozemlja, za katerega se še vedno bijejo bitke med Armenijo in Azerbajdžanom.

Med vsemi norimi dogodivščinami se mu je v spomin vtisnilo precej stvari in občutkov, ki jih bo delil z vami na potopisnem večeru v **torek, 28. januarja 2014, ob 18. uri v Kulturnem domu Trzin.** (bl)

Otroška skupina Kranjske čebelice, KD Figura Kranj, bo obiskala Trzin s privlačno predstavo **1 + 1 = 4**

15. februarja pripeljite otroke na predstavo, nastalo po motivih knjige Ericha Kästnerja »Dvojčici«. Loti in Liza sta sestri dvojčici ločenih staršev, ki se medsebojno ne poznata. Po naključju se srečata v poletni otroški koloniji. Njuno podobno kmalu opazijo vse deklice v koloniji in tudi vzgojiteljica. Vendar punce na začetku nočeta niti slišati o tem, da bi si bili kaj podob-

ni, saj sta med seboj skregani. Vsaka izmed dvojčic ima svojo skupino prijateljic iz kolonije in med seboj si vse huje nagajajo. Lotine prijateljice uničijo Lizino najljubšo majčko, zaradi česar Liza udari Loti. Za kazen se morata obe skupaj preseliti v posebno kazensko sobo. Tam se pobotata in sprijateljita. Ko se spoznavata, ugotovita, da sta v resnici čisto pravi sestri dvojčici, le da vsaka živi pri enem od staršev, Loti pri mami in Liza pri očku v Kranju. Ker si obe zelo močno želita videti pogrešanega očka oz. mamico, se odločita izvesti zamenjavo: Loti postane Liza in Liza postane Loti. Iz kolonije se vrneta vsaka k svojemu že toliko let pogrešanemu staršu. Liza odide namesto Loti k mami in Loti namesto Lize k očku v Kranju.

Ko Loti izve, da se očka namerava poročiti z domišljavo in oblatno ljubico, pokliče na pomoč v München Lizo. Liza se domisli zvitega načrta za pregon ljubice, pri katerem ji pomagajo vse prijateljice iz kolonije in tudi mamica.

Liza se vrne skupaj z mami v Kranj, da bi se dvojčici spet zamenjali in naprej živeli z ob ločitvi določenim staršem. Vendar pa se deklici staršema nočeta razkriti. Obljubita jima, da bosta povedali, katera je Loti in katera Liza, če ostanejo vsi skupaj v Kranju na večerji.

Sestrici dvojčici staršema pripravita večerjo z zares posebnim presenečenjem. Zvižča popolnoma uspe: starša se odločita ponovno poročiti in vsi skupaj proslavijo nov začetek!

Predstavo, ki so jo igrali tudi v Prešernovem gledališču v Kranju, je priredil in režiral Dani Vrezec. (bl)

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	CENA	KJE?
torek, 28. 1. 2014, ob 18. uri	Anže Bertonec: GRUZIJA, ARMENIJA, AZERBAJDŽAN	<i>potopisno predavanje</i>	2 evra	Kulturni dom Trzin
petek, 31. 1. 2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC	<i>komedija, predpremiere</i>	vabilo	Kulturni dom Trzin
sobota, 1. 2. 2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC	<i>komedija, premiera</i>	5 evrov, vabilo	Kulturni dom Trzin
nedelja, 9. 2. 2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC	<i>komedija</i>	5 evrov	Kulturni dom Trzin
sobota, 15. 2. 2014, ob 16. uri	KD Figura Kranj, ODS Kranjske čebelice: 1 + 1 = 4	<i>otroška glasbena komedija</i>	4 evre	Kulturni dom Trzin
torek, 25. 2. 2014, ob 20. uri	Rok Kofol: JUŽNA AMERIKA	<i>potopisno predavanje</i>	2 evra	Kulturni dom Trzin

Rezervacija vstopnic za prireditve je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali po elektronski pošti: rezervacije@kud-trzin.si. **BL**

18. decembra smo predstavili trzinske zgodbe

Bera letošnjih zgodb trzinskih piscev, ki jih je po objavljenem natečaju ocenjevala posebna komisija, je zadovoljiva: štirje avtorji in pet zgodb.

Na predstavitvi v dvorani Marjance Ručigaj so se avtorji maloštevilnim obiskovalcem predstavili kar sami. Ocenjevalna komisija je za najboljšo ocenila zgodbo Andreja Nograška, ostale pa kot enakovredne. Predsednica izborne komisije Zdenka Kopač je v nagovoru in zahvali avtorjem za sodelovanje posebej poudarila pomen tovrstnega zbiranja ljudskega izročila. Po zaključenem natečaju 2014 bo Turistično društvo Kanja izdalo zbirko trzinskih zgodb, ki so jih predstavili na dosedanjih natečajih.

J. V.

Foto: Zinka Kosmač

S kolesom ali peš na Zgornje Dobeno 2014

Vabimo vse kolesarje in pohodnike, da se čim večkrat povzpnete na Zgornje Dobeno in sodelujete v športno-rekreativni akciji, ki jo že peto leto zapored organizirata Športno društvo Skirca in kmečki turizem Pri Blažu.

Vas Zg. Dobeno leži na vzhodni strani Rašice na nadmorski višini 540 metrov. Znana je po lepo urejenih pohodniških in kolesarskih poteh. Ob lepem vremenu vas bo očarala prijetna okolica in lep razgled na domžalsko ravnino in zasavske planine v ozadju. Od Zgornjega Dobena imamo le pol ure oddaljen vrh Rašice (631 m), kjer stoji planinska koča (odprta je vsak dan razen ponedeljka) in razgledni stolp, s katerega je prečudovit razgled na okoliške hribe. Pri kmečkem turizmu Pri Blažu lahko posedite v prijetnem okolju, se osvežite s pijačo in podkrepite z domačo hrano.

ČAS TRAJANJA:

- PRIČETEK - POHODNIKI:** 2. januar 2014
- PRIČETEK - KOLESARJI:** 1. april 2014
- ZAKLJUČEK:** 1. OKTOBER 2014
- ZAKLJUČNA PRIREDITEV:** 17. OKTOBER 2014 ob 18. uri

SLAŠČIČARNA OGER
Mengeška cesta 26, Trzin

CENA:

Cena kontrolnega kartončka je **15 evrov**. Cena vključuje kontrolni kartonček, medaljo, spominsko majico, zaključno prireditev s srečelovom in kosilom. Plača se samo prvi kartonček, vsak naslednji je brezplačen.

Sodelovanje v kolesarski in pohodniški akciji je na lastno odgovornost. Za morebitne nesreče, škodo in poškodbe udeležencev in drugih organizatorja ne odgovarjata.

URNIK ODVOZA ODPADKOV - OBČINA TRZIN

2014 JANUAR

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
1			1	2	3	4	5
2	6	7	8	9	10	11	12
3	13	14	15	16	17	18	19
4	20	21	22	23	24	25	26
5	27	28	29	30	31		

2014 FEBRUAR

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
5						1	2
6	3	4	5	6	7	8	9
7	10	11	12	13	14	15	16
8	17	18	19	20	21	22	23
9	24	25	26	27	28		

2014 MAREC

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
9						1	2
10	3	4	5	6	7	8	9
11	10	11	12	13	14	15	16
12	17	18	19	20	21	22	23
13	24	25	26	27	28	29	30
14	31						

2014 APRIL

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
14		1	2	3	4	5	6
15	7	8	9	10	11	12	13
16	14	15	16	17	18	19	20
17	21	22	23	24	25	26	27
18	28	29	30				

2014 MAJ

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
18				1	2	3	4
19	5	6	7	8	9	10	11
20	12	13	14	15	16	17	18
21	19	20	21	22	23	24	25
22	26	27	28	29	30	31	

2014 JUNIJ

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
22							1
23	2	3	4	5	6	7	8
24	9	10	11	12	13	14	15
25	16	17	18	19	20	21	22
26	23	24	25	26	27	28	29
27	30						

2014 JULIJ

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
27		1	2	3	4	5	6
28	7	8	9	10	11	12	13
29	14	15	16	17	18	19	20
30	21	22	23	24	25	26	27
31	28	29	30	31			

2014 AVGUST

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
31					1	2	3
32	4	5	6	7	8	9	10
33	11	12	13	14	15	16	17
34	18	19	20	21	22	23	24
35	25	26	27	28	29	30	31

2014 SEPTEMBER

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
36	1	2	3	4	5	6	7
37	8	9	10	11	12	13	14
38	15	16	17	18	19	20	21
39	22	23	24	25	26	27	28
40	29	30					

2014 OKTOBER

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
40			1	2	3	4	5
41	6	7	8	9	10	11	12
42	13	14	15	16	17	18	19
43	20	21	22	23	24	25	26
44	27	28	29	30	31		

2014 NOVEMBER

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
44						1	2
45	3	4	5	6	7	8	9
46	10	11	12	13	14	15	16
47	17	18	19	20	21	22	23
48	24	25	26	27	28	29	30

2014 DECEMBER

TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
49	1	2	3	4	5	6	7
50	8	9	10	11	12	13	14
51	15	16	17	18	19	20	21
52	22	23	24	25	26	27	28
1	29	30	31				

Legenda: MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI EMBALAŽA BILOŠKI ODPADKI

Bralna značka za odrasle

Pred dnevi me je sosedka vprašala, če bi ji za zimski čas, ko so dolge noči in ko človek nima kaj početi, priporočila kakšno zanimivo knjigo. Povedala sem ji, da ima Knjižnica Domžale v okviru projekta Okusimo besedo« zelo dober izbor knjig. V pogovoru sva ugotovili, da omenjeni projekt knjižničarji poimenujejo tudi Bralna značka za odrasle, sam pojem »bralna značka« pa je sosedo bolj spominjal na obnovo vsebine knjige pri profesorici slovenščine v srednji šoli kot na to, da bi v tem izboru našla kaj zase.

Pa vendar, v okviru omenjenega projekta knjižničarji bralkam in bralcem, ki se lahko vključijo v bralno značko za odrasle, ponujajo v branje več kot 100 knjig, ki zajemajo leposlovje, poezijo, eseje in različno strokovno literaturo. Če ste starejši od 15 let in član domžalske knjižnice ali njenih enot in se v ta projekt želite vključiti, je vse, kar morate storiti, to, da povprašate za kartonček, na katerega morate zapisati svoje misli o šestih prebranih knjigah, ki jih izberete iz seznama stotih. Projekt »Okusimo besedo« oziroma »Bralna značka za odrasle« traja vsako leto od 1. oktobra do 30.

aprila. Knjige, ki so vključene v projekt bralne značke za odrasle, pa so v knjižnicah naložene na posebne police, tako da za njimi ni potrebno posebej brskati.

Seveda pa tisti bralci, ki preberejo šest knjig s pripravljenega seznama, in ki o njih napišejo svoje misli, ob koncu projekta dobijo priznanje. Prav tako so povabljeni tudi na posebno zaključno prireditve, ki navadno poteka v maju, in na kateri sodelujejo zanimivi znani gostje. Letos je bila gostja te prireditve vnukinja Frana Milčinskega-Ježka, Nana Milčinski, ki nam je skozi nežne melodije Ježkovih pesmi pred oči pričarala njegovo zanimivo življenje.

Kot pravijo v domžalski knjižnici, želijo z omenjenim projektom spodbuditi bralno kulturo, razvijati refleksijo o prebranem, povečati izposajo aktualnega in kakovostnega gradiva in tudi povečati prepoznavnost oddelka za odrasle.

Naj na koncu dodam, da smo bralci, ki smo sodelovali v projektu v sezoni 2012/2013, poleg priznanj ter sodelovanja na zaključni prireditvi v dar dobili tudi knjige, ki sta nam jih poklonili Študentska založba in Mladinska knjiga. V letu 2012/2013 je bralno značko za odrasle zaključilo 14 Trzincev, močno pa upam, da nas bo v letošnji sezoni še več.

Milica Erčulj

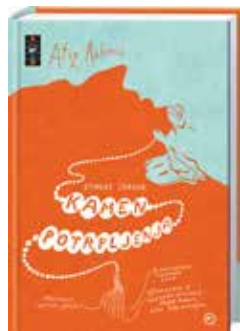

Knjižne niti

Kamen potrpljenja

Gotovo poznate romana Khaleda Hosseinija Tek za zmajem in Tisoč veličastnih sonc, katerih tenkočutni

zgodbi sta nam približali razumevanje razmer in življenja v Afganistanu. Z njima je zahodnemu bralcu odprl pot do afganistanskih zgodb, med katerimi je tudi Kamen potrpljenja afganistansko-francoskega avtorja Atiqa Rahimija. Knjigo je napisal v emigraciji, njen izvirnik pa je v francoskem jeziku.

Roman Kamen potrpljenja je pretresljiv zapis usode mlade muslimanske ženske v Afganistanu, ki ga na naslovnici pospremi zapis Khaleda Hosseinija "Pomembna in pogumna knjiga", s tem pa bržkone pri bralcu, ki ceni Hosseinijeva dela, vzbudi velika pričakovanja.

Mojca Pavlišič nam je zaupala vsebino zgodbe, ki se je je dotaknila. V njej je spoznala, s kakšnimi bremenami (družbenimi, zakonskimi, verskimi) živi dandanes muslimanska ženska in verjetno še mnogo drugih. Ob tem se ji je zastavilo vprašanje, ali si Slovenke sploh znamo predstavljati režim, ki bi nam strogo narekoval in nas omejeval pri možnostih izobraževanja, načinu oblačenja, odločanju za poroko (kdaj, s kom) in še pri marsičem drugem. Odgovora najbrž ni potrebno posebej zapisati, kajne?

Mojca pravi takole: »Zgodba sicer ni natančno opredeljena s časom in krajem dogajanja, vendar po prvih straneh bralcu vendarle odkrije čas vojne, verjetno nekje v Afganistanu. Dogajanje je v hiši, razpadajoči od vojnih napadov in drugega nasilja. Zgodba je ena sama. V bistvu monolog muslimanke, ki skrbi za moža, ležečega v komi. Hudo ji je, čeprav v taki situaciji prvič čuti moč nad njim. Bil ji je vse prej kot prava ljubezen. Poroka je bila zanj »nujno zlo«, nekaj, v kar so jo pahnil drugi, ne da bi imela pravico odločanja. Mož na poroki ni bil prisoten, ko je bila z njim (kar je bilo zaradi vojne redkokdaj), pa si jo je lastil »po svoje« in ni znal v njej prebuditi ženske. Igral je le vlogo »junaka« vojne, zaradi katere ga je komaj poznala.

Tokrat so vojne okoliščine moža izročile njej. Ima ga pri sebi doma, nemočnega, negibno ležečega, tihega, z odprtimi očmi, uprtimi v prazen strop. Nič ji ne more, zato mu lahko razodene vse svoje najgloblje skrivnosti, ki bi se jih lahko tudi sramovala. In počuti se razodeto, svobodno. Vse do nepričakovanega trenutka, ko se mož prebudi iz kome. Kot da bi vse dni slišal, kaj mu govori, čeprav je pred njo ležal klinično mrtev.

Pri njeni (zadnji) samoizpovedi, ko možu razkrije največjo skrivnost, se ta čudežno prebudi in ji kruto vzame življenje, čeprav ga je sama ohranjala pri življenju. Ona izdihne, on vdihne.»

V letu, ki je pred nami, bo še kako pomembno imeti svoj syngue sabour – kamen potrpljenja, ki mu lahko potožimo vse gorje, bolečino, mu zaupamo, kar nam leži na srcu in česar si drugim ne upamo povedati.

Lep knjižno-nitni pozdrav, Nataša Pavšek

Ljubiteljem petja

Dragi in spoštovani občani!

Januarja 2013 sem se odločil, da se priključim Mešanemu pevskemu zboru Žerjavčki. Takrat so pevke in pevci pod taktirko pevovodkinje gospe Ksenije Kozjak prepevali narodne pesmi. Ko sem prvič stopil v dvorano Marjance Ručigaj, sem zagledal nežne očke pevcev, ki so mi govorile: »Pridi, da zapojemo!« Nato smo imeli nastope na različnih prireditvah, tudi v domovih za starostnike. To je bilo do poletja.

S poletjem se je končalo delo vodje zbora gospoda Šinigoja in zborovodkinje Ksenije Kozjek. Po daljšem dogovarjanju je zbor prevzela priznana profesionalna zborovodkinja Olga Kuzmich, vodstvo zbora pa sem prevzel jaz. Pod vodstvom gospe Olge smo izvedli že tri nežno uglašene nastope.

Tisti, ki menite, da nosite slovensko pesem ne le v srcu, temveč tudi na ustnicah, pridite v našo družbo.

Osrečili boste sebe, nas in poslušalce.

Jože Erčulj

Ivo Nemeč je pustil pomembno zapuščino

18. novembra je Društvo restavradorjev Slovenije našemu nekdanjemu soobčanu Ivu Nemeču posmrtno podelilo nagrado Mirka Šubica za leto 2013 za njegovo življenjsko delo, še posebej za vpeljavo in uveljavitev naravoslovnih raziskav v konservatorsko-restavratski stroki.

Ker smo številni Trzinca Iva poznali in cenili njegovo delo, objavljamo povzetek govora ob podelitvi nagrade, ki ga je zapisal Ivov stanovski kolega in prijatelj Zoran Milič. Prav je, da v Odsevu, ki je pravzaprav trzinska kronika, ostane zapis o tem, kako zaslužnega sokrajana smo imeli:

»Ivo Nemeč je svoje aktivno delovno življenje posvetil kemiji in njeni aplikaciji v konservatorsko-restavratski stroki. Osnovo za svoj življenjski opus je dobil s študijem kemije na ljubljanski Univerzi v letih 1968–1973. Sprva je delal kot profesor fizikalne kemije na Srednji šoli za kemijo v Ljubljani, a se je hitro za tem odločil delovati v ZVNKD (Zavod za varovanje naravne in kulturne dediščine) Slovenije v Ljubljani, v enoti za restavriranje. V tej instituciji, ki je med tem že spremenila ne samo svoje ime, temveč tudi svoj organizacijski okvir, je delal 34 let. Delal je v Restavratskem centru od njegove ustanovitve. Ne glede na vse spremembe, ki jih je čas prinašal, je Ivo Nemeč ves čas vztrajno delal na aplikaciji naravoslovnih ved v restavratski stroki. Kemija in fizika sodobnih in zgodovinskih materialov je bilo njegovo delovno polje vseh 34 let. Naravoslovno raziskovanje oziroma njegov fizikalno-kemični del je bil temelj, ki ga je vztrajno gradil in uvajal v restavratsko stroko. Zаметke tako imenovane 'moke kemije' v kleti samostana uršulink je pripeljal do sodobnega, močnega in pravzaprav edinega sodobno opremljenega raziskovalnega laboratorija za področje kulturne dediščine v Sloveniji. Pri tem raziskovalne dejavnosti ni omejeval na RC, ampak je znanje in izkušnje delil z drugimi institucijami v Sloveniji in po svetu. Danes ni strokovnjaka na tem področju, ki ne bi koristil potenciala tovrstne dejavnosti. Delo, ki ga je opravil, čutimo vsi pri svojem vsakdanjem delu, a se malokdo zaveda in ve, da razvoj ni potekal samoumevno in kdo je imel zasluge za to. Prav zato menimo, da je nagrada Mirka Šubica ne samo priznanje Ivu Nemeču za opravljeno delo, temveč tudi javno obeležje za zgodovinski spomin začetka širšega pojmovanja sodobne restavratske stroke pri nas.

Prispevek Iva Nemeča razvoju in uveljavitvi DRS (Društvo restavradorjev Slovenije) sega v same začetke obstoja te naše skupne organizacije. Ni bil sicer prvi predsednik DRS, a je bil vsekakor

prvi najmočnejši in najaktivnejši predsednik. Danes je DRS razpoznavna organizacija v našem prostoru, ki dolguje svojemu, lahko rečemo – ustanovitelju svoj obstoj. Zato menimo, da je Ivo Nemeč najbolj upravičen do nagrade društva.«

Trzinca se ga bomo spominjali tudi po njegovem zavzemanju, da bi plinovodno omrežje, ki so ga v novem naselju v Trzinu gradili s prispevki občanov, ostalo v solastništvu Trzinčev.

Ivo Nemeč se je letošnjo pomlad smirtno ponesrečil v Kamniških planinah.

Ob dnevu samostojnosti in enotnosti

V petek, 20. decembra, je Turistično društvo Kanja Trzin v sodelovanju z Občino Trzin pripravilo proslavo bo dnevu samostojnosti in enotnosti. Občani so dokaj dobro zapolnili dvorano kulturnega doma, v kulturnem programu pa so sodelovali mladi glasbeniki Glasbene šole Lartko, recitatorke KUD-a in Grajski oktet, zaplesali so plesalci in plesalke folklorne skupine Trzinka, ki deluje v sklopu turističnega društva. Slavnostni govornik bi moral biti prvi častni občan Občine Trzin Tone Ipavec, vendar je bil zaradi bolezni zadržan, vseeno pa je napisal slavnostni govor, ki ga je prebrala povezovalka proslave Tina Kuferšin. V njem je spomnil na potek ustanavljanja samostojne občine, orisal rojstvo samostojne Slovenije in poudaril, da proces osamosvajanja še ni končan in da se je za samostojnost potrebno ves čas boriti. Tudi župan Občine Trzin Anton Peršak je v svojem nagovoru poudaril, da boj za ideale, za katere smo se odločali, ko smo na referendumu glasovali za samostojno Slovenijo, še traja. Opomnil je na krizne razmere in izrazil upanje, da bomo tudi sedanje težavne razmere čim prej premagali.

December je bil vesel tudi v domu upokoјencev

Lanski zadnji mesec je namesto snega zaznamovala predvsem gosta megla, ki je preprečevala, da bi topli sončni žarki prinesli toplino in svetlobo v temačne decembrske dneve. Zato smo se v enoti Doma počitka Mengeš v Trzinu potrudili, da bi s pestro ponudbo prireditev pripomogli k dobremu počutju stanovalk in stanovalcev. Drugega decembra, na predvečer obletnice rojstva pesnika Franceta Prešerna, je v domu potekala **kulturna prireditev** v njegov spomin.

Prireditev je več tednov pripravljala **medgeneracijska skupina**, v kateri se vsak ponedeljek srečujejo stanovalci doma in učenke OŠ Trzin (Gaja, Tjaša, Eva in Miša). Vezni tekst je pripravila stanovalka Boža Lenič, učenke so poskrbele za glasbeno spremljavo in diaprojekcijo, vsak član skupine pa je recitiral eno ali več Prešernovih pesmi. Kljub tremi, ki so jo nastopajoči imeli pred prireditvijo, je le-ta potekala brezhibno, kar so potrdili tudi zadovoljni poslušalci.

Naslednji dan so se spretno stanovalkke zbrale na **delavnici izdelovanja novoletnih okraskov**, s katerimi smo nato polepšali vse prostore doma.

V četrtek, 5. decembra, je trzinski župnik **Boštjan Guček** v domu daroval **sv. mašo**, po njej pa so sodelavci trzinske Karitas navzočim razdelili darila in z varovanci poklepetali. Obdarovanje stanovalcev se je nadaljevalo še naslednji dan, ko je dom obiskal **sv. Miklavž** s sodelavci iz Kulturnega **društva Mirana Jarca Škocjan**. Najprej so v večnamenskem prostoru zaigrali kratko igrico, potem pa se je sv. Miklavž odpravil prav do vsakega stanovalca, mu podal roko, zaželel vse dobro v prihodnjem letu in izročil darilo.

Desetega decembra nas je z organizacijo **glasbene delavnice** razvedrila glasbena pedagoginja **dr. Veronika Šarec** iz Šmarce, ki v okviru pred kratkim ustanovljenega Glasbenega sveta – Inštituta za zgodnjo glasbeno vzgojo, izvaja zanimive delavnice za predšolske otroke in tudi za starejše osebe, saj je znanstveno dokazano, da prepevanje in poslušanje glasbe izboljšujeta razpoloženje, smisel za orientacijo, motivacijo in spomin.

Sredi meseca smo pripravili **praznično tombolo**, ki jo stanovalci vedno nestrno pričakujejo in se je tudi udeležijo v velikem številu. Večino dobitkov je omogočila **Lekarna Trzin**, za kar se iskreno zahvaljujemo.

V torek, 17. decembra, je potekala tradicionalna **božično-novoletna zabava**. Stanovalci so bili deležni dobre hrane in pijače ter poskočne glasbe ansambla **Ognjeni muzikanti**, ki je na noge dvignila celo tiste, ki so prej trdili, da za ples niso več sposobni. Zabavo je popestril tudi obisk **Božička in direktorice doma Irene Gričar**, ki je vsem navzočim zaželela prijetne praznike in vse dobro v letu 2014.

Čez dva dni so stanovalci lahko prisluhnili ljudskim pesmim in zabavnim skečem pevske skupine **Rožmarin z Doba** pri Domžalah pod vodstvom Mojce Kerč.

Predzadnji petek v minulem letu smo pripravili skupno **rojstnodnevno praznovanje** za vse stanovalce, ki so rojeni v mesecu novembru ali decembru. 24. december smo dopoldne preživeli v **predbožičnem druženju** stanovalcev ob poslušanju božičnih pesmi in peki piškotov, popoldne pa je potekala **praznična sv. maša**, pri kateri so sodelovali tudi **pevci župnije Trzin**.

Vsem, ki so prispevali k pestremu dogajanju v tem mesecu, se lepo zahvaljujemo za sodelovanje in želimo zdravo in uspešno leto 2014.

Katarina Pezdirc

Prednovoletna ustvarjalnica

Društvo prijateljev mladine Trzin in Osnovna šola Trzin sta v sodelovanju z animatorko in izvajalko ustvarjalnih delavnic Mojco Gašparič v sredo, 11. decembra 2013, organizirala in izvedla prednovoletno ustvarjalnico. Udeleženci delavnice so izdelovali namizne božično-novoletne smrečice in pravljica bitja vile vilinke. Delavnice se je udeležilo 11 otrok, starih od 3 do 10 let, pridružila sta se tudi dva starša. Nekateri otroci in starši so se delavnice v organizaciji društva in šole udeležili prvič. Ostali otroci pa so že ustvarjali skupaj z animatorko Mojco v tednu otroka v mesecu oktobru, kar pomeni, da se na delavnice radi vračajo.

Mojca Gašparič

Palčka Bolfenk in Lenko merila pridnost

V nedeljo, 15. decembra 2013, je bilo v dvoranici Marjance Ručigaj izjemno pridno. No, o starših v tem članku ne bomo pisali. A otroci, vam povemo, trzinski otroci so pridni in imajo v decembru vsi nekaj skupnega: čakajo na darila. S tistimi velikimi očmi, polnimi pričakovanj, in z večnim vprašanjem, ali so bili letos dovolj pridni, da bodo dobili vse, kar si želijo. Ker se pridnost da izmeriti in je Božiček pred novim letom čisto preveč zaposlen, da bi se sam pogovoril z vsemi otroki in odraslimi, je Društvo prijateljev mladine v goste povabilo njegova palčka Bolfenka in Lenka z njunim pridnometrom. V polni dvorani sta kljub velikemu trudu komaj izmerila pridnost vseh otrok. V knjigo pridnosti sta vpisala vse otroke, tako da palčka v letu 2014 ne bosta čistila hleva severnih jelenov. Vse pa ni šlo čisto po načrtu, ker je nerodnima palčkoma pridnometrom tudi eksplodiral. Pa nismo poklicali trzinskih gasilcev, ni bilo potrebe, le dvorano smo pometli. Na koncu smo vse otroke pogostili še s piškoti in sokovi. Bilo je enkratno.

Ko pišem članek, smo pred božičnimi prazniki. Ko boste članek brali, bomo že v novem letu, pa vseeno iz srca: Društvo prijateljev mladine želi vsem otrokom in njihovim staršem, da bi se leto 2014 spisalo po njihovih željah. Naša želja pa je, da bi se srečevali na vseh naših prireditvah, in to v čim večjem številu.

DPM Trzin
Nataša Gladek

Dobrodelni predpraznični večer

Društvo prijateljev mladine Trzin je v okviru Veselega decembra 2013 izpeljalo skupaj z OŠ Trzin že 9. leto zapored nadvse uspešni novoletni koncert, ki je bil v torek, 10. decembra 2013, v telovadnici OŠ Trzin. Ker je bil letošnji koncert dobrodelno obarvan, smo ga preimenovali v **DOBRODELNI PREDPRAZNIČNI VEČER**. S svojimi nastopi so nas razveselili otroci vrtca Palčica in učenci Osnovne šole Trzin, Plesna šola Miki, Baletna šola Balerina, Glasbena šola Lartko, Folklorna skupina Trzinka, Nika Manevski in drugi. Telovadnica OŠ Trzin je bila polna, saj so nastopajoči s svojim programom privabili preko 150 gledalcev. Simpatična povezovalca iz OŠ Trzin pa sta profesionalno vodila koncert in vsako še tako majceno tremo nastopajočih pregnala s povezovalnim besedilom. Koncert je resnično uspel tako, kot smo si lahko samo želeli. V skoraj dveh urah se je prepletala slovenska in tuja glasba kot tudi ples. V imenu DPM Trzin se iskreno zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej, ki je kakorkoli pomagal pri organizacijski in vsebinski izvedbi tega koncerta. Vsem staršem, ki ste z nakupom karte namenili sredstva prizadetim v požaru bloka v Domžalah. Posebna zahvala gre tudi slaščičarni Jurček iz Depale vasi in občini Trzin, ki so nam omogočili pogostitev vseh nastopajočih. Se vidimo naslednje leto.

DPM Trzin
Nataša Gladek

Moški pevski zbor iz Radomelj je prepeval v trzinski cerkvi

Zadnjo nedeljo lanskega leta je Turistično društvo Kanja Trzin v slovo iztekajočemu se letu v siju luč, penečih mehurčkov in prasketajočih raket v goste povabilo člane Moškega pevskega zbora Radomlje, da smo v praznično okrašeni cerkvi svetega Florijana še pristneje doživeli iztekajoči se čas. Ko se staro leto poslavlja, je čas, ko se moramo malo ustaviti, si odpočiti in razmisliti kako naprej. Kot je v povezovalnem tekstu lepo povedal Igor Lipovšek, člani zbora s svojim petjem že 44 let razveseljujejo in bogatijo poslušalce, in tudi na nedeljskem koncertu so se dotaknili mnogih src. Med koncertom smo izvedeli tudi za dve ne povsem naključni povezavi med pevci in Trzinom. Prva povezava med zborom in cerkvijo so gasilci. Naša cerkev ima ime po svetem Florijanu, ki je tudi zaščitnik gasilcev, in prav na gasilskem občnem zboru v Radomljah so se odločili, da ustanovijo pevski zbor. Druga zanimiva povezava so slavnostni koncerti zbora ob zaključkih leta, ki jih zadnja štiri leta vodi pevovodkinja Olga Kuzmich, ki zdaj vodi tudi mešani pevski zbor trzinskih upokojencev. Novoletni pevski nastop radomeljskega zbora so popestrili plesalci naše Folklorne skupine Trzinka.

Praznični koncert je bil sestavljen iz dveh delov, in sicer je bil prvi del bolj posvečen 26. decembru, dnevu samostojnosti in enotnosti. Pevci MoPZ Radomlje doma in v tujini vedno s ponosom poudarjajo, da so Slovenci in zato ni čudno, da so kot prvo pesem zapeli Slovenec sem, nato pa še pesmi Na planine in Planinska.

Drugi del je bil posvečen božiču, radostnemu prazniku kristjanov, ki z njim slavijo Kristusovo rojstvo. Za adventni čas pred božičem in čas do svetih treh kraljev so značilne tako ljudske kot umetne pesmi, ki so jih zapisali največji mojstri klasične glasbe, ljudski pevci in skladatelji lahkotnih popevk. Nam pa so zapeli pesmi Hitite, kristjani in Jingle Bells.

Vsa ljudstva na severni polobli božični čas že od pradavnine zaznamuje kot zmago dobrega nad zlim, svetlobe nad temo, dneva in Sonca nad Luno in nočjo, saj se po 21. decembru dan začne daljšati. Do dneva koncerta smo pridobili dve minuti, do novega leta še minuto, in tri minute je ravno toliko, kot bodo zvene le Rajske strune, je še povedal izvrsten povezovalec koncerta.

Že v rimski dobi so 25. decembra slavili poganski praznik rojstva nepremagljivega Sonca. Praznik je bil povezan z Mitrovim čaščenjem, običajem, ki je v Evropo prišel iz Irana; z vero, ki ji je bilo najvišje božanstvo Sonce.

Krščanskim cerkvam, še posebej vzhodni, pravoslavni, se je v začetku zdelo neprimerno, da bi po pogansko častili dan Kristu-

sovega rojstva, vendar so kasneje spoznali, da je bolje, če starim običajem nadenejo krščansko podobo, kot pa da poskušajo stare običaje izrinjati. Kar štiri stoletja je trajalo, da se je božič kot krščanski praznik prijel. Vendar so ga do 14. stoletja praznovali samo v cerkvah. Potem se je prenesel v ženske samostane, od tam pa v baroku, torej od 18. stoletja najprej, v meščanske in nato še v kmečke domove. S koledniškimi igrami, čudovitimi božičnimi pesmimi in jaslicami je božič postal – poleg velike noči – tudi največji praznik slovenskega ljudstva in njegov najpomembnejši družinski praznik.

Prisluhnili smo še dvema prazničnima pesmima: Beli božič in Božični čas

Nekako ni pravega božiča brez zime, ki naredi, da se nam s huškanjem v prste sapa spreminja v oblake. Ni božiča brez migetajočih luči. Ni božiča brez vonja po kadilu. In ni božiča brez skladbe, ki je še zmeraj ganljivo in blagodejno lepa, Sveta noč, blažena noč. Tako kot jo je zapel radomeljski zbor, iz duše in od srca, nam bo zanesljivo še dolgo in toplo odzvanjala v ušesih in srcu.

Marsikdo od nas je v preteklem letu doživljal težke trenutke, slovo od ljubljene osebe, spopadanje z boleznijo ter takšne ali drugačne izgube. Vse hudo vzemimo za dar, ki ga ne bi sprejeli, če bi imeli to na izbiro, pravijo pa, da nam trpljenje daje moč in nas obogati. Z žametno pesmijo so nam člani moškega pevskega zbora Radomlje pričarali prelep zaključek leta in zaželeli le še srečo, zdravja in zadovoljstva. Vsi smo naravnali ure in začeli vse znova, naš svet in mi z njim pa smo se postarali za eno leto.

Dunja Špendal

V februarju in marcu DPM pripravlja nekaj zanimivih aktivnosti

V soboto, 1. februarja, organiziramo smučarski in sankski izlet na Pokljuko (pri hotelu Šport). Upam, da nam bo vreme naklonjeno, sicer se izlet prestavi za teden dni. DPM priskrbi prevoz, karte za vlečnici pa bodo po ugodni ceni.

19. februarja ste otroci in starši vabljeni na predavanje Alkohol in droge. Predavala bo profesorica socialne pedagogike Lili Jazbec. Predavanje bo ob 18. uri v CIH, in to v dvorani Marjance Ručigaj.

V času zimskih počitnic, od 17. do 21. februarja, organiziramo, kot vsako leto, počitniško varstvo z aktivnimi dejavnostmi za osnovnošolce. Prijavite se čim prej na lado.krasovec@siol.net.

Za pustno soboto, 1. marca, pripravljamo pustni sprevod po Trzinu. Zbrali se bomo ob 14. uri na parkirišču za kulturnim domom. Vabljeni maškare vseh vrst. Včasih je bilo po povorki še družinsko rajanje v kulturnem domu. Žal za to zadnja leta ni bilo preveč zanimanja. Če bi si starši in otroci želeli, da to obnovimo, mi, prosim, pišite.

Lado Krašovec

Vabljeni na razstavo slik himalajskih velikanov Ceneta Griljca

V ponedeljek, 27. januarja, vas ob 19. uri vabimo v CIH na odprtje slikarske razstave **Ceneta Griljca Osemtisočaki in drugi lepi vrhovi**. Cene Griljca je alpinist, gorski reševalec, planinski vodnik in slikar iz Kamnika. Slikati je začel že v otroštvu, odkar pa je upokojen, pa temu ustvarjanju ob rednih obiskih hribov namenja največ svojega prostega časa. Za njim je že cela vrsta samostojnih in skupinskih razstav, njegove slike, predvsem s hribovsko tematiko, krasijo številne domove in stene najrazličnejših ustanov v Sloveniji in tujini. Ker je alpinist, Cene gore gleda z drugačnimi očmi, zato so podobe zelo realistične, in gore, njihove stene, grebene, zajede in sedla takoj prepoznamo. Pred leti se je Cene odločil, da bo upodobil vseh 14 najvišjih osem tisoč metrov visokih vrhov sveta. Nekatere od njih je sam obiskal, druge je naslikal s pomočjo fotografij. Nastala je zelo zanimiva serija podob mogočnih

vrhov, ki budi spomine na zgodbe neustrašnih osvajačev »nekoristnega sveta«. Cene je svojo zbirko razstavil že na več razstavah, k nam, v Trzin, pa prihaja iz Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani. Cene bo zbirko slik osemtisočakov popestril še z vrsto drugih slik zanimivih domačih in tujih vrhov.

Po odprtju razstave bo ob 20. uri v dvoranci Marjance Ručigaj potopisno predavanje s fotografijami, s katerim bo Miro Štebe predstavil svoje **potovanje po Maroku**. Miro se je po tej zanimivi deželi Berberov klatil že pred tridesetimi leti, lani pa je s sinovoma odkrival, kako se dežela, ki ji kraljuje mogočni Atlas, spreminja in razvija.

Vabljeni!

Turistično društvo Kanja Trzin in PD Onger Trzin

Kratke novice iz PD

Mladina in gore 2014

V soboto, 11. januarja 2014, je bil v Braslovčah finalni kviz že 25. **tekmovanja Mladina in gore**, v katerem smo Trzinci v preteklih letih nanizali velike uspehe. Na najpomembnejšem tekmovanju iz znanja mladih planincev so že štirikrat stali na najvišji stopnički, pa enkrat na drugi, tretji ...

Po nekajletnem premoru, ko so trzinske ekipe nabirale izkušnje, in se, žal, niso prebile na finalni del, jim je lani novembra uspelo. In tako tokrat nismo zaman stiskali pesti.

Trzinsko ekipo »Bose koze«, ki sta jo vodila Jaka Peternel in Špela Kralj, so sestavljali: Jan Jovan, Tim Krašovec, Filip Pavšek in Taja Pezdur. Med 28 ekipami so zasedli 21. mesto. Zmagala je ekipa »Planinske muhe« iz Idrije. »Bose koze« so sklenile, da se obisku Idrije naslednje leto ne odpovejo ...

Zimovanje na Jančah

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi osnovnošolce na **3. zimovanje**, ki bo v soboto, 8., in v nedeljo, 9. februarja 2014, v planinskem domu na Jančah.

Janče (792 m) so razgledna vzpetina nad Zalogom, Jevnico in Litijo. Na vrhu je planinski dom in le malo pod njim cerkev svetega Miklavža. Kot se za mlade planince spodobi, pa se bomo do Janč odpravili kar peš.

Prijava na zimovanje je **OBVEZNA**, in sicer do 31. januarja 2014. Na zimovanje se lahko prijavite tudi preko spletnega obrazca tinyurl.com/zimovanje2014. Število prostih mest na zimovanju je omejeno, zato svoje otroke prijavite čim prej.

Za dodatne informacije se lahko obrnete na Stašo Matjaž (051 241 606) ali preko elektronskega naslova stasa.matjaz@gmail.com.

Mladinski planinski tabor

Še enkrat opozarjamo, da bo letošnji že **28. mladinski planinski tabor** potekal med 19. in 27. julijem na Dovjem - v vasi, kjer

je služboval »triglavski župnik« Jakob Aljaž. Tabor bo stal na čudovitem prostoru z enkratnim pogledom na Triglavsko pogorje. Program na taboru bo tako kot vedno zanimiv. Zato se splača, da si čas za taborjenje rezervirate že sedaj.

Članarina 2014

Članarino za leto 2014 že lahko poravnate. Večina članov se je že navadila, da svoje obveznosti uredi preko spleta (www.onger.org). Razmišljamo, da bomo letos v predpomladnih mesecih organizirali dežurstvo za pobiranje članarine. Kaj več o tem v naslednji številki Odseva.

Še to: Planinci veste, da je prav, da članarino društvu poravnate čim prej, saj **zavarovalno jamstvo za vse člane začne veljati** naslednji dan, ko se podatki o članu vnesejo v informacijski sistem Naveza. **Člansko zavarovanje** je sklenjeno pri zavarovalnici Wiener Städtische, podružnica v Ljubljani. Tudi v letu 2014 ostajajo enaka zavarovalna jamstva in pogoji kot v letu 2013. In prav tako višina članarine za leto 2014 ostaja nespremenjena; članarina se ni povišala že več let.

Aktivni ...

Zadnje mesece smo bili bolj aktivni v dolini kot v gorah: izlet z DPM Trzin, slovesna akademija ob 30-letnici društva ter 8. seminar IZI.

Pojavljali smo se tudi v medijih: Seminar IZI je bil predstavljen v poročilih na RTV Slovenija, akademija v Trzinskem tedniku (ATV Litija); Miro Štebe je svojo gorniško življenjsko zgodbo predstavil v skoraj enourni oddaji na radiu Ognjišče. Posnetek oddaje lahko najdete v njihovem avdioarhivu.

Poleg smo bili ob odprtju Jefačnikove domačije, kjer smo si lahko ogledali razstavo, posvečeno prof. Tinetu Orlu. Tudi v dolgo pričakanem Trzinskem zborniku boste lahko prebrali članek o začetnem obdobju delovanja našega PD.

V januarju (27. t. m.) napovedujemo odprtje razstave akvarelov kamniškega slikarja, alpinista in gorskega reševalca Ceneta Griljca. Razstava o himalajskih osemtisočakih bo na ogled v avli CIH.

Dimež

Spremembe v prostorskih načrtih za razvoj Trzina

Začenja se postopek za spremembe Občinskega prostorskega načrta, in to je priložnost, ki je ne smemo zamuditi. Na tem mestu moram poudariti vsaj tri projekte v javnem interesu, ki se morajo nujno premakniti z mrtve točke.

V zadnjem času sem slišal in prebral ogromno zvenečih besed o zaslugah in neverjetnih besednih podvigih določenih oseb v Trzinu. Sem bolj človek dejanj. V tem primeru pa si nisem mogel kaj, da ne bi stopil v bran tistim, ki z veliko prostovoljnega dela naredijo Trzin lepši, varnejši, bolj urejen in zanimiv. Kraj, v katerem človek z veseljem živi in dela. Najbolj glasni pa so nekateri, ki niti ne živijo v Trzinu. Najlažje se je vsake toliko pripeljati z avtomobilom, malo pokritizirati, pa hitro nazaj v prestolnico.

Pred leti smo imeli doma požar, in vem, kaj pomeni nesebičen trud gasilcev, ki rešujejo življenja in premoženje ljudi. Zato podpiram gradnjo novega centra, ker vem, da gasilsko društvo in civilna zaščita nujno potrebujeta nov, normalen prostor za delovanje. Menim, da ima ta projekt prednost pred ostalimi, ki jih Občina planira v prihodnjih letih.

Kdor ni nikoli zares delal kot prostovoljec v društvu ali med ljudmi, ta ne bo nikoli razumel, kako kraj diha in deluje, kaj ljudi povezuje. Kot član kulturnega društva vem, kaj pomeni na stotine ur prostovoljnega dela, zato da nek projekt zaživi ali da se popravi stara stavba v lepši in bolj funkcionalen prostor. Zato me je razveselila novica, da bo Občina Trzin kmalu odkupila precejšen del parcele na začetku Mengeške ceste, ki je namenjen gradnji centra za civilno zaščito in novega gasilskega doma. Tako bomo pomagali srčnim prostovoljcem, ki nas varujejo.

Kot občinski svetnik se bom zavzemal, da gre ta projekt v novi občinski prostorski načrt po hitrem postopku. Pričakujem, da bo tudi Občina Trzin našla sredstva za kar se da hitro realizacijo tega projekta.

Ob vsem, kar sem napisal, pa se vseeno zavedam pomembnosti ostalih projektov, kot sta npr. pokopališče in obvoznica. Glede na to, da nam Občina Mengeš počasi postavlja rok, ko ne bo več

prostora na njihovem pokopališču za Trzince, je v spremembah Občinskega prostorskega načrta nujno postaviti tudi lokacijo pokopališča. Tudi o tem se že dolgo krešejo mnenja, zato je najbrž čas, da se določi prostor, ki je zaradi majhnosti Trzina in strokovnih zahtev pri gradnji novih pokopališč skoraj edini sprejemljiv. Lokacija južno od obvoznice omogoča dovolj prostora in ugoti strokovnim zahtevam.

Tudi vzhodna obvoznica bi se morala v novem Občinskem prostorskem načrtu določiti, pa čeprav za začetek kot lokalna cesta. Glede na dolgotrajnost postopkov na državni ravni je to mogoče eden od načinov pritiska, da se stvari končno premaknejo naprej. Vemo, da smo eno priliko pred leti že zamudili, in upam, da ne bomo ponovili te napake.

Še o marsičem bi lahko pisal, vendar ponovno poudarjam, da je nujno zagotoviti ljudem, ki se prostovoljno razdajajo za nas, vsaj osnovne pogoje za delovanje in posledično pogoje nadaljnjega uspešnega dela. Vesel bom, da bo nekdo, ki se tako trudi za dobrobit kraja, napredoval in dobil možnost za svoj nadaljnji razvoj kakor tudi za varnost vseh občanov.

Peter Ložar

Pogovor in druženje s poslancem Pavlišičem in občinskim svetnikom Podlogarjem

V Dvorani Marjance Ručigaj smo 27. decembra 2013 organizirali pogovor in druženje s poslancem slovenskega parlamenta Markom Pavlišičem in našim članom občinskega sveta Romeom Podlogarjem. Pogovor je povezovala Milena Rakun.

Kljub temu da je bilo druženje takoj po praznikih in tik pred silvestrovim, se je v dvorani zbralo kar lepo število občank in občanov, med njimi tudi nekdanji poslanec in župan Mengša Tomaž Štebe.

Milena Rakun je v uvodu povedala, da je oba sogovornika spoznala že v trzinskem vrtcu. No, niso se skupaj igrali v peskovniku, temveč je naključje tako nanese, da so bili njihovi otroci skupaj v vrtcu, in so se kot starši srečevali na roditeljskih sestankih. Že takrat je opazila, da sta njena sogovornika aktivna občana, saj sta se aktivno zavzemala za skupno dobro otrok v vrtcu.

Marko Pavlišič je poslanec Državlanske liste v slovenskem parlamentu in tudi član nadzornega odbora občine Trzin, Romeo Podlogar pa je praktično od ustanovitve občine vpet v trzinsko lokalno samoupravo kot član občinskega sveta oz. aktiven član liste Za zeleni Trzin. V pogovoru o demokraciji v Sloveniji in primerjavi med delovanjem parlamenta oz. trzinskega občinskega sveta je bilo povedano, da je za pravo demokracijo zelo pomembna aktivna vloga občanov – državljanov, saj se le na ta

način lahko prepreči, da se izvoljena elita obnaša tako, da je dobro zanje, in ob tem zanemari dobrobit tistih, ki so jih izvolili. Poslanec Pavlišič je povedal, da je raven razprav pri odločanju v parlamentu na veliko višji demokratični ravni kot v trzinskem občinskem svetu, kjer se v tem mandatu demokratična razprava vsaj omejuje, če ne že preprečuje. Poudaril je, da so demokratični postopki pogosto počasni in naporni, da pa je to edina pot, ki zagotavlja, da so upoštevana vsa relevantna mnenja, vključne vse zainteresirane skupine in so slišani vsi glasovi. Zato je kršenje samega postopka le na prvi pogled birokratsko dlakocepstvo, pogosto je namreč v ozadju nedemokratično uveljavljanje zasebnih interesov.

Največ pozornosti in časa je bilo glede na vprašanja obiskovalcev namenjeno veliki neupravičeni podražitvi komunalnih storitev. V razpravi so zelo aktivno sodelovali tudi obiskovalci. Na vprašanje občana, ali je nadzorni odbor občine (NO) razpravljal o pritožbi občanov, ki so jo nanj naslovili, je g. Pavlišič povedal, da je razpravljal in ugotovil, da postopki pri sprejetju podražitev niso bili v skladu z zakonodajo ter da je NO zato župana pozval, da to neskladje odpravi in da se postopki po potrebi ponovijo in izvedejo v skladu z vladno uredbo. Župan to nadzorno funkcijo NO odreka, podobno kot pri mnenju NO glede stališča okoli sestave delovnih teles občinskega sveta. Poslanec je tudi povedal, da se je o tovrstni problematiki posvetoval tako z namestnikom računskega sodišča kot tudi resornim ministrom, s katerimi zaradi svoje funkcije pride v stik,

Na ugotovitev Tomaža Štebeta, da je JKP Prodnik že od avgusta leta 2009 narobe zaračunaval strošek odvoza mešanih odpadkov, saj je občanom zaračunaval odvoz, kot da bi ga opravljal vsak teden, v resnici pa ga je na vsakih 14 dni, je Romeo Podlogar povedal, da on že pripravlja tožbo zoper Prodника v zvezi s tem oškodovanjem. Prav tako je povedal, da Prodniku ne plačuje komunalnih storitev od zadnjih podražitev, saj so nove cene nezakonite, kar bo dokazal na sodišču.

V nadaljevanju se je razvila živahna razprava, iz katere velja izpostaviti splošno prepričanje in zavzemanje navzočih, da bi bilo treba zagotoviti večjo transparentnost sprejemanja odločitev občinskega sveta. Korak v smer bolj odgovornega delovanja svetnikov ter večje informiranosti občanov bi lahko dosegli, če bi bilo omogočeno snemanje in ogled vseh sej občinskega sveta. V Domžalah ta možnost že obstaja. To bi vsekakor prispevalo k temu, da bi občani lahko videli in sami ocenili, kdo v Občini deluje v dobro občanov in kdo v dobro posameznih interesov. Večer se je končal v sproščenem vzdušju v preddverju dvorane, kjer smo se posladkali z domačimi dobrotami in nazdravili novemu letu.

Poročilo iz tega dogodka smo napisali sami, saj nihče od sodelavcev občinskega glasila ni uspel priti na pogovor z edinim poslancem v slovenskem parlamentu iz Trzina.

**Peter Kralj,
Za zeleni Trzin**

Novice PGD

Veseli december je za nami. Gasilci veterani, upravni odbor in poveljstvo smo se, kot vsako leto doslej, srečali na večerji ob zaključku leta. 29. novembra smo v gostilni Pr' Jakov Met' v sproščenem vzdušju analizirali pretekle dogodke in načrtovali, kaj vse bi bilo potrebno narediti v letu 2014.

Ob četrtek so imeli otroci gasilske vaje, na katerih so trenirali vozle, se učili prve pomoči, zaustavitve krvavitve, hlajenja in oskrbe opeklin ter namestitev nezavestne osebe v pravilni bočni položaj. Imeli pa so tudi družabne igre, na katerih so se pomerili v spretnosti, vlečenju vrvi, za prijetno praznično vzdušje so izdelali okraske in okrasili gasilski dom. Ker so bili otroci pridni, jih je 5. decembra obiskal in obdaroval Miklavž, 19. decembra pa so imeli novoletno zabavo, kjer so se poveselili ob pici, igrah in glasbi. Zahvala gre mentorjem, še posebej Tanji Kajfež in Mateji Kolenc. 26. novembra so nas ob 21. uri poklicali na Ulico OF zaradi dimniškega požara, kjer smo s toplotno kamero pregledali in nadzirali okolico dimnika in peči, dokler saje niso zgozele.

1. decembra smo imeli operativne vaje v starem farovžu. Trenirali smo odpiranje oken in vrat, reševanje oseb ter gašenje dimniških požarov. Ob tej priložnosti se v imenu poveljstva zahvaljujem vsem operativcem, ki so se v preteklem letu udeleževali vaj. Z rednim treningom in pridobivanjem izkušenj smo boljše pripravljene na intervencije.

27. decembra smo se poslovili od našega člana Tineta Kmetiča, ki nas je zapustil mnogo prezgodaj in bo še dolgo v mislih z nami. Hvala ti, Tine, za vse, kar si storil za društvo in Trzin. Počivaj v miru.

Operativci smo skupaj z našimi družinami organizirali novoletno zabavo v gasilskem domu. Dobili smo se 28. decembra. Za hrano, pijačo in glasbo smo poskrbeli sami. Bilo je veselo, najbolj so bili veseli naši otroci.

Ob koncu se vsem krajanom Trzina in podjetjem zahvaljujemo za prispevke, ki ste nam jih darovali, ko smo prinesli koledar. Z vašimi prispevki lahko posodobljamo gasilsko opremo in zagotavljamo večjo varnost našemu kraju.

**Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!
Dušan Kosirnik**

Zahvala sodelujočim na božično-novoletni tržnici

Turistično društvo Kanja, ki je decembra 2013 prvič organiziralo božično-novoletno tržnico – Novoletni bazar, se zahvaljuje vsem, da ste prižgali prvo svečko tej prireditvi. Zato je prav, da jih naštejemo: Občina Trzin, Osnovna šola Trzin, Pekarna Kralj, Gostilna Narobe, Pizzerija Olivia, Patricija Gregorič – Koprivnica Trzin, Bahne Trzin, Brumec–Ručigaj Loka, Gabrijela Stojkovič – Pogostitve Trzin, Vinska klet Uršič, Trzin, M-Kontrolor Ljubljana, Društvo prijateljev mladine Trzin in številni drugi prostovoljci. Pri odločitvi in organizaciji tržnice sta se posebej izkazali Klavdija in Nuša. Hvala tudi stojničarjem za lepo urejene stojnice in seveda vam, obiskovalcem, da ste nas obiskali in se imeli lepo. Ponovno se snidemo 3. in 4. decembra!

Za TD Kanja: Jožica Valenčak

Pogovor z uspešno atletinjo Tino Vaupot

Tina Vaupot je občanka Trzina že okoli osem let. Kot trzinska osnovnošolka je spoznala atletiko, ki je ostala do danes njena prva ljubezen. Na različnih atletskih tekmovanjih uspešno zastopa barve Atletskega društva Mass Ljubljana in seveda tudi Trzina. Po končani osnovni šoli se je vpisala na bežigrasjsko gimnazijo, kjer letos obiskuje tretji letnik.

Kako ste spoznali šport, ki ga redno vadite?

Odkar pomnim, sem zelo rada tekla. V prvem in drugem razredu osnovne šole sem sodelovala na krosih, kjer sem dosegala uvrstitve na zmagovalnih stopničkah. Ko sem začela hoditi v šolo, sem za izbirni krožek izbrala atletiko. Krožek je vodila Slavka Kozelj, ki me je še bolj navdušila za atletiko. V okviru krožka sem hodila na tekaška tekmovanja v domžalski regiji in dosegala dobre rezultate. Zaradi dobrih uvrstitev so me povabili, da se včlanim v Atletski klub Domžale. Leta 2007 sem to storila in začela trenirati trikrat na teden. Začela sem z organizirano vadbo za najmlajše, kjer me je opazil trener za teke, in pri tej sekciji sem nadaljevala pot. Čez čas so ugotovili, da sem uspešna tudi pri drugih atletskih disciplinah, zato sem začela trenirati mnogoboj. V prvem letniku gimnazije sem se odločila, da zamenjam klub in se vpišem v Atletsko društvo Mass Ljubljana. Odločitev sem sprejela predvsem zaradi samih pogojev za trening. Pozimi nam je za vadbo na voljo dvorana, v Domžalah pa smo vadili v telovadnici. Razlika je občutna, saj je v telovadnici položen parket, v dvorani pa vadimo na tartanu s posebnimi atletskimi copati (sprinterice), kar pripomore k pravemu občutku za stezo. Odločitev o prestopu k drugemu klubu sem sprejela tudi zaradi menjave trenerja. V Domžalah sem imela trenerja le za tek na daljše razdalje. Zdaj tekmujem v mnogoboju v več disciplinah.

So pogoji za trening zdaj boljši?

V Ljubljani je boljše, kot je bilo v Domžalah. Treniramo na objektu Žak, ki pa je žal malce dotrajan, a vseeno v redu. Atletska steza na stadionu ima zelo trdo podlago, kar ni dobro za skoje v višino, ker trpijo sklepi. Najbolje pa je, kot že omenjeno, da imamo na voljo dvorano preko zime. Dvorana je dolga okoli 100 metrov, zaradi njene višine je možno trenirati tudi skoje v višino in skoje s palico.

Katera je vaša primarna disciplina?

Tekmujem v mnogoboju, ki zajema sedem atletskih disciplin. Trenutno vadim tek na 100 metrov z ovirami, skok v višino, met krogle, tek na 200 metrov, skok v daljino, met kopja in tek na 800 metrov. Moji najljubši disciplini pa sta skok v višino in met kopja.

Kako potekajo treningi?

Najprej se je potrebno ogreti. Trening začnem s tekom za ogrevanje. Sledijo raztezne vaje za mišice oziroma telo, da ne pride do neprijetnih poškodb. Potem naredim tako imenovano tekaško abecedo in nadaljujem z vadbo, ki je načrtovana za tisti dan. V ponedeljek vadim tek preko ovir, v torek skok v daljino in met kopja, v sredo skok v višino, v četrtek met krogle ali kopja, v petek imam kondicijske vaje, v soboto vadim za pridobivanje moči. Trenutno se pripravljam na naslednjo sezono. Med vikendom nimam tekmovanj.

Kateri uspeh vam je do danes najpomembnejši?

Rezultat, ki se ga zelo rada spominjam, mi je uspel pred štirimi leti. Takrat sem se prvič udeležila Atletskega pokala Slovenije v mnogoboju (APS). Ker sem bila še v kategoriji U -14, sem tekmovala v štirih disciplinah: tek na 60 metrov, skok v daljino, tek na 300 metrov in met žogice. Postavila sem nov državni rekord v metu z 250 gramov težko žogico. Pristala je na 53,30 metrih; s tem metom sem zmagala na četverboju. Takrat je bil to najsrečnejši dan mojega življenja. Ne uspe vsakomur preseči državni rekord in zmagati. Ker met žogice zdaj ni več del mnogoboja, bo rekord ostal na nek način večn. Odkar sem v Atletskem društvu Mass, na vsakem dr-

žavnem prvenstvu osvojim medaljo. Ker sem mnogobojka, imam določeno prednost, ker tekmujem v več disciplinah. Lani septembra sem bila na pionirski (U 16) reprezentančni tekmi na Reki, kjer sem tekmovala v metu kopja. Na Atletskem pokalu Slovenije sem osvojila drugo mesto, s čimer sem si zagotovila mesto v pionirski reprezentanci za tekmo na Reki. Na letošnjem Atletskem pokalu Slovenije sem bila ponovno druga v metu kopja in tretja v metu krogle. Z atletskim društvom smo bili letos spomladi tudi na Portugalskem, kjer smo zastopali Slovenijo na mladinskem evropskem prvenstvu. V naši jakostni skupini smo zmagale, kar pomeni, da smo napredovale v višjo jakostno skupino evropskih klubov. Ker smo tudi letos zmagale na državnem ekipnem prvenstvu, bomo Slovenijo zastopale tudi naslednje leto.

Kako poteka atletsko tekmovanje v mnogoboju?

Tekmovanje traja dva dneva. Prvi dan nastopim v štirih disciplinah, drugi dan pa v treh. Pravila narekujejo, da mora biti med dvema nastopoma vsaj pol ure premora. Ponavadi nam organizatorji dodelijo več premora. Če pa je vreme neugodno, se lahko zgodi, da tekmovanje poteka hitreje, zato je bolj naporno.

Kako se v mnogoboju posamezne discipline točkujejo?

S tako imenovanimi madžarskimi tablicami IAAF se rezultat, ki ga v posamezni disciplini dosežeš, pretvori v točke. Pri vseh sedmih disciplinah zbereš določeno število točk, ki se potem seštejejo in določijo končni rezultat. Tekmovalec z največjim številom točk je zmagovalec.

So tekmovanja naporna?

Tekmovanja so kar neugodna, ker moraš biti v tem času pozoren na prehrano. Preden se odpravim na tekmovanje, pojem obilen zajtrk in nato ohranjam energijo s sadjem ali kakšno energijsko ploščico. Ob koncu prvega tekmovalnega dneva sem že kar utrujena. Ravno to je najtežje, ko vem, da me naslednji dan čaka še tek na 800 metrov. Ne smeš se prepustiti utrujenosti. Toda če je prvi dan dokaj uspešen, nekako pozabim na utrujenost, pa še adrenalin me ohranja pri moči.

Imate kakšno posebno pripravo na tekmovanje?

V preteklosti sem hodila v glasbeno šolo, vendar sem jo prenehala obiskovati, ker sem se posvetila le atletiki, saj zaradi treningov nimam dovolj časa. Dan pred tekmovanjem, ko postanem nestrpana, igran na violino. Osredotočim se na note in tako pozabim, da imam naslednji dan tekmo. Zdaj je to postal že nekakšen ritual. Glasba me že od nekdaj sprošča.

Vam ostane kaj prostega časa?

Bolj malo, a čas se vedno najde. Ravno zato sem se odločila, da se vpišem na bežigrasjsko gimnazijo, ker ne izgubim veliko časa s prevozom na trening po opravljenih šolskih obveznostih. Sicer

med samo šolo in treningom nimam dovolj časa. Ob dveh popoldan zaključim s poukom, grem na kosilo, se vmes tudi učim in grem na trening, ki se ponavadi začne ob štirih. V jesensko-zimskem času, ko se pripravljam na novo sezono, so treningi dolgi več kot dve uri. A me to veseli, zato mi ni težko.

Kakšne so želje za prihodnost?

Junija naslednje leto so evropske kvalifikacije za mladinske olim-

pijske igre v Bakuju. Pri metu kopja mi do norme za nastop na kvalifikacijah manjkajo trije metri, a imam še dovolj časa za napredek. Moj cilj je doseči to normo.

Prav gotovo bomo za Tino navijali tudi drugi Trzinci, ne le njeni najbližji. Ker je predana športnica in odlična atletinja, verjame-mo, da ji bo uspelo doseči normo!

Iztok Plevelj

Področno šahovsko tekmovanje

V petek, 6. decembra 2013, se je na Osnovni šoli Rodica 15 učencev in ena učenka usedlo za mize in vsak je odigral sedem iger, pri katerih so lahko pokazali svoje najboljše poteze. S ponosom oznanjamo, da se zavedamo, da ima Osnovna šola Trzin najvišje rezultate na širšem področju Domžal, in kljub svoji majhnosti ima največje število predstavnikov v šahu. Uspehi ne bi bili tako visoki, če za njimi ne bi stali borbeni starši in vodstvo šole, ki je naklonjeno igri šaha.

Pokazali so več od pričakovanega. Znali so sprejeti poraze oz. so se iz preteklih porazov naučili zmagovati. Nekateri so doživeli uspeh, drugi so prebili začetniški led. Vsi pa smo se nekaj naučili. Najmlajša igralka Neža Potočnik, ki še ni dopolnila šest let, je po prvih dveh porazih pokazala, kaj zmore, in na koncu pristala na petem mestu. Osvojila je polovico vseh možnih točk, kar je za prvič več kot odlično, ker je igrala z deklicami do devet let.

Dečki, stari do devet let, bilo jih je 40, so dosegli trojni uspeh. Fantje so pokazali, da so od lanskega leta napredovali in da se lahko povzpnejo na vrh. Prvo mesto je osvojil Maks Lajovic, na drugem mestu se je ustavil Danijel Grad, na tretjem mestu je pristal Rok Uranič. V tej skupini so zelo dobro igrali še Amadej Miličević, Mark Urbančič in Adam Šlibar. Tudi v tej starostni skupini so igrali trije šestletniki (Luka Kralj, Thor Tomc Vouk, Benjamin Matičič), ki so se pogumno borili s starejšimi igralci. Benjamin je že prvič pokazal, da je v vrtcu usvojil dovolj znanja za doseg štirih zmag in uvrstitev na 15. mesto.

V kategoriji dečki do 12 let je drugo mesto dosegel Val Kmetič, ki bo v kratkem Slovenijo predstavljal na svetovnem prvenstvu v Saudski Arabiji. Zlato sredino sta dosegla Jernej Ferjan in Gašper

Bojko. Vsi trije so perspektivni igralci, ki lahko dosežejo visoke rezultate v sicer zelo močni konkurenci.

Do 15 let so igrali trije naši učenci. V samem vrhu so se borili za prvo mesto in na koncu dosegli zavidljive rezultate: Staš Ahtik je zmagal, na drugem mestu je pristal Anej Kmetič, tretjo mesto je zasedel Filip Bojko. Nihče od njih ni upal trditi, da bo zmagal, vsi trije pa so vedeli, da so dovolj dobri za prva tri mesta. Odlična mesta dosegajo že nekaj let in poznajo svoje soigralce.

V januarju bo nekaj učencev šahiralo na državnem tekmovanju; držali bomo pesti za dobre rezultate.

Simona Pirc Jenko

Vsega po malem, le ocvirkov bolj za vzorec

Pogled z Velike planine v smeri Trzina sredi decembra 2013 je bil čudovit kot vsakokrat, ko s(m)o dolinci pod meglenim pokrovom. (Foto: T. M.)

In smo padli noter, direktno v novo, 2014. leto! Vsekakor tega niste mogli opaziti po vremenu, saj nas to občasno, podobno kot naši »odločevalci in vodstveniki« (nekateri nas žal kar stalno ...), še naprej uspešno »farba«. Natančneje, daje nam vtis, da smo še vedno v jeseni, no ja, morda pa celo že na začetku pomladi; od zime nismo

dobili še niti z-ja! Vendarle ni razloga, da bi se vznemirjali, letos je namreč volilno leto, zato nam tudi pod Ongrom gotovo ne bo dolgčas, občani, pardon, gospe in gospodje volivci pa bomo zato še bolj na preži za vsakim kvadratnim metrom asfalta, nove kritine javnih stavb, stebri in žarnicami javne razsvetljave, kubičnim metrom betona, posajenim drevesom, na novo zatravljenimi deli površja in kar je še takega, kar »vžge«. Zato bomo imeli tudi sodelavci Odseva oči bolj na pecljih kot ponavadi ali »v navadnem« letu, da odprti in temeljito očiščenih ušes niti ne omenjam. Zato ni bojazni, da bi se uresničila šala enega od »pozitivnih« trzinskih pomembnežev, ki ga vidimo v teh krajih v glavnem le še na sestankih (in to na takih, ki so vedno na isti lokaciji ...), da vas bomo v prihodnje odsevovci še naprej uspavali tako, kot naj bi to počeli do sedaj. Nikakor si ne želimo afer, čeprav avtor teh vrstic ne morem izključiti kakšne vremenske. Ampak vreme je eno redkih, ki mu skoraj vedno pogledamo skozi prste, tudi takrat, ko se z njim ne strinjamo. Čeprav se ne moremo znebiti občutka, da se tudi vreme samo čedalje manj strinja z nami tu spodaj, kjer je čedalje več megle, pa čeprav kažejo izmerjeni vremenski kazalci ravno nasprotno.

Megla se nam je ob koncu lanskega leta spustila tudi ob pogledu na naslovnico decembrskega Odseva. Namesto božične zgodbe oziroma votivne fotopodobe iz liturgije smo si lahko ogledali »borbo črncev v predoru«, morda celo upodobitev prihoda »mračnih sil na senčno stran Alp« ali pa »jamske ljudi in živali v trzinskih rovih«. Skratka nič, kar bi nas spominjalo na nov začetek, rojstvo odrešenika ali celo (po-)daljšanje svetlih delov dni. Nasprotno, videti je bilo, kot bi tisti, ki skrbijo za to, tudi med delom gledali skozi okno v siv decembrski dan, kakršnih v zadnjem mesecu leta 2013 ni manjkalo. Seveda je avtor fotografije svoje delo opravil strokovno. Kaj, kje in komu se bo moralo pripetiti kaj takega ali podobnega, da bomo končno tudi na Kranjskem spoznali nesmiselnost izbire najcenejšega ponudnika? Tudi pred domačim pragom imamo kar nekaj takih posameznikov in podjetij, ki bi znali tovrstne zadeve urediti bolje in razumneje, kot to počno »dvorni izbranci«. Pa raje ne bomo več drezali v ta božično novoletni osir, raje si oglejmo, kako smo jo minuli mesec odnesli z vremenom. Ker je ta hkrati tudi zadnji v lanskem letu, bomo ošvrknili še vremensko statistiko trinajstega leta tega tisočletja. Če se zdi, da smo imeli lani leto suhih krav, vremenska statistika tega vendarle ne potrjuje! Pa kar počasi oziroma po vrsti! Začnimo torej z grudnom, ko »stopi Solnce v znamenje divjega kozla«, kakor so zapisali davnega leta 1844 v Kmetijskih in rokodelskih novicah.

Povprečna temperatura zraka je v veliki meri presegla dolgoletno povprečje (še posebej pa v gorskem svetu), predvsem na račun sorazmerno tople zadnje tretjine meseca. Povprečna temperatura je tudi v našem delu Ljubljanske kotline presegla dolgoletno povprečje za več kot 2 °C, nekaj dni v zadnji tretjini pa tudi za več kot 10 °C. Po nižinah osrednje Slovenije smo imeli v prvi polovici meseca dolgo obdobje ustaljenega vremena, ki sta ga pogosto spremljala megla ali nizka oblačnost, kar je preprečilo sončnim žarkom, da bi dosegli trzinska tla. Kljub temu pa smo imeli sonca za okrog 50 % nad povprečjem. Padalo je – vse kot dež (itak!) – le v zadnji tretjini meseca, ko je sicer povsod po državi prevladovalo precej oblačno vreme. Na večini merilnih postaj pri nas in v naši okolici so padavine opazno zaostajale za dolgoletnim povprečjem. Imeli smo 13 dni z meglo in 9 s slano (precej več pa zasoljenih ...), prvih dvajset dni pa je bilo skoraj povsem suhih. Uvod meseca je s postopnim ohlajevanjem površja (Frnihtov bajer je takrat že dodobra zamrznil!) nakazoval mrzlo in morda tudi snežno zimo, ki pa so jo odplaknili in odpihnili božično novoletni praznični dnevi. Omenimo zanimivost, da je bil letošnji novoletni dan že petič zapored brez snežne odeje po nižinah osrednje Slovenije! V Ljubljani so zabeležili snežno odejo na 1. januarja nazadnje leta 2009, pa še takrat je merila le 3 centimetre. Najbolj zasneženi prvi dan v letu v zadnjega četrta stoletja smo imeli leta 1996 (35 cm), deset let ka-

sneje (2006) pa smo imeli četrta metra snega. Od 24-ih začetkov leta (1991–2014) smo imeli koprnih kar 14!

Potegnimo še vremensko črto čez leto 2013. Večina mesecev leta je bila toplejša kot običajno, hladnejša sta bila le februar in marec, zato bo leto med najtoplejšimi doslej. Ne čisto pri vrhu, a še vedno med prvo deseterico. Povprečna temperatura v Sloveniji je bila od 1 do 2 °C nad dolgoletnim povprečjem. Sonca smo imeli le nekaj odstotkov več nad dolgoletnim povprečjem, zato pa je bilo dolgoletno povprečje padavin preseženo skoraj po vsej državi. Prve tri mesece so padavine presegle dolgoletno povprečje, prav tako maja, nadpovprečno namočen je bil tudi november. Padavin je primanjkovalo od junija do avgusta (takrat je bilo sončno kot običajno) ter, kot smo že omenili, decembra; v vsem letu pa nekje 5–10 % manj kot smo vajeni. Za sonce precej prikrajšan je bil tudi februar. Zanimivo je, da smo največjo dnevno količino padavin zabeležili v februarju in imeli le en dan s točo ter kar 49 dni s snežno odejo - januarja 12, februarja 24 in še tudi marca kar 13! Skratka, vremensko zelo pestro leto. Rekordno snežena zima ob pogostih snežnih padavinah se je zavlekla vse do aprila, še celo 25. marca je snežilo pri negativnih temperaturah, in to je bil tudi na mnogih uradnih postajah rekordno pozen ledeni dan. Pomlad je bila precej muhasta z mnogimi odcepljenimi jedri hladnega zraka. Poletje se je začelo povprečno, a že konec junija so nas zajeli vročinski valovi, eden takih v začetku avgusta je prav tako podrl nekaj rekordov, ko je v bližnji prestolnici padla štiridesetica – bilo je »magičnih« 40,2 °C! Ponekod je vladala huda suša, zato je bilo neviht malo, kakšnih večjih neurij tudi na našem območju ni bilo. Toplota se je zavlekla še globoko v jesen. Prvi dan s slano smo imeli zelo pozno, šele 26. novembra. Snega nismo videli vse do konca leta (razen lokalno industrijskega na nekaterih območjih). Tudi prva polovica januarja in morebiti celo ves mesec bosta med najtoplejšimi v zadnjem stoletju, morebiti celo rekordno topola.

Takole smo imeli lani in zadnji mesec v letu. Pred nami pa so že vse bolj svetli dnevi, za katere upamo, da nam jih vsaj v drugi polovici zime osvetli tudi sneg. Preveč toplote namreč škoduje rastlinam pri njihovem zimskem počitku. Nekatere so zato že začele kazati prve nastavke brstenja, a do pravega bo treba vseeno počakati še najmanj dva meseca, ko se bosta končno izenačila trajanje svetlega in temnega dela dne. Do takrat pa se bo proti večeru še vsak dan in postopoma stemnilo vse do nižin, zato imate še nekaj časa za spomladansko čištko. Opravite jo pošteno vsaj vi, da ne bo povsod tako »umazano« kot v državnem hlevu in na nekaterih upravno nadzornih vrhovih. Vsaj gorski so zaenkrat še čisti, zato si kdaj pa kdaj le vzemite čas za pogled od zgoraj ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine decembra 2013 (v mm oz. l/m ²)	Padavine leta 2013 (v mm oz. l/m ²)	Izbrani vremenski podatki za december 2013: Povprečna dnevna temperatura zraka v Ljubljani. Vir: ARSO
Grosuplje	36	1452	
Domžale	48	1282	
Radomlje	49	1151	
Trzin	60	1313	
Moste pri Komendi	64	1380	
Letališče Brnik	79	1298	
Škofja Loka/Trnje	96	1529	
Ljubljana Bežigrad	97	1339	
Vrhnika	113	1745	
Brezje pri Trziču	138	1767	

Preglednica: Padavine in izbrani vremenski podatki za december 2013 ter letna vsota padavin za 2013 na širšem območju Ljubljanske kotline (Vir: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko)

Zdravje je naše največje bogastvo

Turistično društvo Kanja je povabilo svetovalca Planeta zdravja Stanislava Hajdinjaka, da nam pove nekaj o najpogostejših boleznih in njihovi metodi zdravljenja.

Verjetno se velikokrat vprašamo, zakaj zbolimo. Za naše stanje iščemo krivca vsepovsod, samo v nas samih nikoli. Nikakor ne moremo dojeti, da smo za vse, kar se dogaja okoli nas in v nas samih, odgovorni mi sami. Sliši se neverjetno, a to so dognali veliko pametnejši od mene, je zapisal Silvester Polak o svojih zdravstvenih težavah in zdravljenju po omenjeni metodi. Zdravje, za katero tako radi rečemo, da je naše največje bogastvo, pa je v bistvu zadnji člen v verigi skrbi za lastno življenje.

Dokler smo zdravi, polni življenjske energije, nam ni kaj dosti mar, kaj se dogaja z našim organizmom – z našim življenjskim strojem. Polnimo se s hrano, ki se v želodcu meša v grozljivo kašo. Temu dodamo še alkohol; človeško telo je edino sposobno iz te neverjetne smrdljive zmesi potegniti zase tisto najboljšo, da lahko preživimo. Ob tem nam niti na misel ne pride, da bi se vprašali: «Le kako mojemu prebavnemu mehanizmu to uspe?» Naše telo nihče ne vpraša, kako bo prebavilo vnesene sestavine. Le zakaj bi ga, saj je najbolj pomembno, da si napolnimo želodec z »dobrotami« in pozabimo na vse. No, tu in tam smo že slišali, da bi se bilo kdaj pa kdaj dobro čemu odpovedati, ker nam bo čez čas škodilo. Le kdo bi mislil na tiste čase, ki bodo morda prišli, ali pa tudi ne.

Vendar običajno pridejo, skoraj zagotovo pridejo. V različnih oblikah: sladkorna bolezen, prebavne motnje, rane na želodcu in črevesju, hemeroidi, bolečine v raznih koncih telesa in kar je najhujše – rak. Postajamo prekomerno utrujeni, brezvoljni, sitni do sebe in drugih. Naša prebava se začne upirati in telo nas opozarja, da smo prekoračili vse meje. Pojavijo se bolezenski znaki, ki nam govorijo o tem, kako smo se zanemarjali.

Recept je po svetovanju sicer zelo preprost, v praksi pa še kako težko izvedljiv. Svetujejo namreč popolno odpoved mesu, mleku, jogurtu, siru – torej vsem beljakovinom živalskega in tudi rastlinskega izvora.

Na predavanju smo si lahko ogledali tudi film z razlago avtorice prej omenjene metode zdravljenja Irme Bembič, ki zagotavlja, da je s to metodo možno ozdraviti tudi sladkorno bolezen, in to tipa 1 in 2. Bolniki in strokovnjaki so sicer prepričani, da to za tip 1 ne drži, gospa pa metodo zagovarja. Sladkorna bolezen je epidemija tretjega tisočletja in za naglo naraščanje sladkorne bolezni tipa 2 so po ocenah strokovnjakov krivi predvsem neustrezna prehrana, debelost in premalo gibanja. Znižati sladkor pa je možno z zmanjšanjem telesne teže, to pa zahteva spremembo prehrane za celo življenje in veliko gibanja. Veliko je bilo govora o vzrokih bolezni, tudi raku, ker so zaradi načina življenja in prehranjevanja naši organizmi zakisani, to pa je vzrok za vse bolezni. Svetovalec Stanislav Hajdinjak nam je tudi predstavil, kako si ob določenih težavah lahko sami na enostaven način najhitreje pomagamo. Za darilo pa smo se učili pravilnega dihanja, kajti dihanje je tudi lahko vzrok za določene zdravstvene težave, predvsem pri astmatikih, in tudi ostalim dviguje energijo in boljše počutje.

Pred dihalnimi vajami smo prisotni dobili žličko orehovega olja, da je dihanje potekalo brez težav in napadov kašlja. Orehovo olje je kakovostno, domače pridelave, ki se pridobi iz orehovitih jedrc. Govorimo o naravnem, hladno stiskanem olju oreha, brez dodatkov. Olju pripisujejo lastnosti čistilca strupov v telesu, krepitev imunskega sistema, predvsem pa zaščito pred boleznijo srca in ožilja.

Pri pridelavi olja so strokovnjaki ugotovili, da so orehi iz Slovenije in predvsem iz Prekmurja veliko bolj kvalitetni kot od drugod. Zanimivo je, da se pri orehovem drevesu da uporabiti prav vse, in se tako pojavljajo pri nas ideje, da bi bilo gojenje teh dreves lahko dobrodošla ekonomska rešitev za manj razvita področja, kot je npr. Goričko v Prekmurju, in tudi s tem prepoznavnost Slovenije.

Dunja Špendal

Enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka in darilo Občine Trzin

Spoštovani starši novorojenčkov!

Vse, ki bi želeli dobiti darilo ali enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka, pozivamo, da nas obvestite o izbiri darila in ob rojstvu otroka vložite vlogo. Obrazec lahko najdete na spletni strani (www.trzin.si) ali ga dobite v vložišču Občine Trzin.

Rok za vložitev vloge je 3 mesece od dne otrokovega rojstva. Lahko jo pošljete na naslov Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.

Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetem Pravilniku o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 4/2012) upravičena družina, ki na Občino Trzin poda vlogo za dodelitev pomoči in njihovi skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, ne presegajo 1.669,17 evrov bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev, ki ima skupaj z novorojencem na dan vložitve vloge stalno prebivališče v občini Trzin. Starši nimajo pravice zahtevati denarno pomoč, če le-to ob rojstvu otroka prejmejo v drugi občini.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 208,65 evrov.

Starši novorojenih otrok lahko dobijo tudi eno od naslednjih daril, ki so na ogled na vložišču:

- enoletna naročnina za eno od izbranih revij: Mama; Moj malček ali

- eno od knjig: Moj prvi album; Otrokovo prvo leto; Otroci, otroci; Otroške bolezni; Z otrokom lahko sodelujete; Kompetentni otrok.

V primeru, da katera od revij oz. knjig pri ponudniku ni na voljo, se lahko staršem ponudi drugo revijo oz. knjigo.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali po telefonu: **01/564-45-44**.

*Niti zbogom nisi rekel,
tudi roke ne podal,
smrt te vzela je prezgodaj,
a v naših srcih boš ostal.
Truplo tvoje zemlja krije,
v hladnem grobu mirno spiš,
srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš,
nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči.*

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža,
očeta in ata

VALENTINA KMETIČA IZ TRZINA

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, bivšim sodelavcem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, za iskrene besede, tople stiske rok in objeme. Posebna zahvala prostovoljnemu gasilcem, še posebej članom PGD Trzin, za poslovilni nagovor, praporščakom, pevcem, gospodu župniku Boštjanu Gučku za lepo opravljen obred in sveto mašo, cvetličarni Petra ter družinam Ložar-Žankar.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in ga v tako velikem številu pospremili v njegov zadnji dom.

Vsi njegovi

Železniški vozni red za Trzin 2014 – v Ljubljano in iz nje s kozmetičnimi popravki

V nedeljo, 15. decembra, je začel veljati nov vozni red Slovenskih železnic za notranji in mednarodni potniški promet. V notranjem prometu ni bistvenih sprememb, v mednarodnem pa

se nam obeta kar nekaj novosti. Proti Madžarski se boste lahko znova zapeljali z vlakom Citadela, z dvema vlakoma proti Italiji, z dvema vlakoma se boste lahko zapeljali tudi do Pulja in z direktnim (spalnikom) do Moskve. Morda jo bo tudi kdo od Trzinčev mahnil z vlakom kam dlje, je pa res, da v glavnem prisegamo na domačega kamničana. Upajmo, da bo ta vozil s čim krajšimi zamudami in da se bodo v prihodnje dizelski motorji potniških garnitur kvarili manj kot do sedaj. Pa tudi, da bodo vlaki s Primorske zamujali manj, da tako kamničanu ne bo treba čakati gospe, ki se precej pogosto vozi iz tistih krajev v naše. Ne, tole sploh ni šala, prav to je namreč občasen razlog, da potem nekateri jutranji vlaki proti prestolnici zamujajo tudi 10–15 minut.

OZNAKA	ŽEL. POSTAJA	ODHOD	PRIHOD - LJUBLJANA	OZNAKA	ODHOD - LJUBLJANA	ŽEL. POSTAJA	PRIHOD
LP 3163	Trzin	5:46	6:05	LP 3162	5:40	Trzin-IOC	5:59
	Trzin Mlake	5:47				Trzin Mlake	6:01
	Trzin-IOC	5:49				Trzin	6:03
LP 3165	Trzin	6:13	6:34	LP 3164	6:47	Trzin-IOC	7:02
	Trzin Mlake	6:15				Trzin Mlake	7:05
	Trzin-IOC	6:17				Trzin	7:06
LP 3103	Trzin	6:48	7:09	LP 3166	7:16	Trzin-IOC	7:31
	Trzin Mlake	6:49				Trzin Mlake	7:33
	Trzin-IOC	6:51				Trzin	7:35
LP 3167	Trzin	7:16	7:38	LP 3168	9:15	Trzin-IOC	9:31
	Trzin Mlake	7:18				Trzin Mlake	9:33
	Trzin-IOC	7:20				Trzin	9:35
RG 611	Trzin	-	8:05	LP 3170	10:15	Trzin-IOC	10:31
	Trzin Mlake	7:48				Trzin Mlake	10:33
	Trzin-IOC	-				Trzin	10:35
LP 3169	Trzin	7:59	8:18	LP 3172	11:15	Trzin-IOC	11:31
	Trzin Mlake	8:01				Trzin Mlake	11:33
	Trzin-IOC	8:03				Trzin	11:35
LP 3171	Trzin	8:41	9:00	LP 3174	12:15	Trzin-IOC	12:31
	Trzin Mlake	8:42				Trzin Mlake	12:33
	Trzin-IOC	8:44				Trzin	12:35
LP 3173	Trzin	10:43	11:04	LP 3176	13:15	Trzin-IOC	13:31
	Trzin Mlake	10:45				Trzin Mlake	13:33
	Trzin-IOC	10:48				Trzin	13:35
LP 3175	Trzin	11:43	12:04	LP 3118	13:38	Trzin-IOC	13:57
	Trzin Mlake	11:45				Trzin Mlake	13:59
	Trzin-IOC	11:48				Trzin	14:01
LP 3177	Trzin	12:43	13:04	LP 3178	14:15	Trzin-IOC	14:32
	Trzin Mlake	12:45				Trzin Mlake	14:34
	Trzin-IOC	12:48				Trzin	14:36
LP 3179	Trzin	13:43	14:04	LP 3120	14:38	Trzin-IOC	14:57
	Trzin Mlake	13:45				Trzin Mlake	14:59
	Trzin-IOC	13:48				Trzin	15:01
LP 3181	Trzin	14:43	15:04	LP 3180	15:15	Trzin-IOC	15:31
	Trzin Mlake	14:45				Trzin Mlake	15:33
	Trzin-IOC	14:48				Trzin	15:35
LP 3121	Trzin	15:15	15:38	LP 3122	15:38	Trzin-IOC	15:57
	Trzin Mlake	15:17				Trzin Mlake	15:59
	Trzin-IOC	15:20				Trzin	16:01
LP 3183	Trzin	15:43	16:04	LP 3182	16:15	Trzin-IOC	16:31
	Trzin Mlake	15:45				Trzin Mlake	16:33
	Trzin-IOC	15:48				Trzin	16:35
LP 3123	Trzin	16:15	16:38	RG 610	16:45	Trzin-IOC	-
	Trzin Mlake	16:17				Trzin Mlake	17:01
	Trzin-IOC	16:20				Trzin	-
LP 3185	Trzin	16:43	17:07	LP 3184	17:15	Trzin-IOC	17:31
	Trzin Mlake	16:45				Trzin Mlake	17:33
	Trzin-IOC	16:48				Trzin	17:35
LP 3187	Trzin	17:43	18:04	LP 3186	18:15	Trzin-IOC	18:31
	Trzin Mlake	17:45				Trzin Mlake	18:33
	Trzin-IOC	17:48				Trzin	18:35
LP 3189	Trzin	18:43	19:04	LP 3188	19:15	Trzin-IOC	19:31
	Trzin Mlake	18:45				Trzin Mlake	19:33
	Trzin-IOC	18:48				Trzin	19:35
LP 3191	Trzin	19:43	20:04	LP 3190	20:15	Trzin-IOC	20:31
	Trzin Mlake	19:45				Trzin Mlake	20:33
	Trzin-IOC	19:48				Trzin	20:35
LP 3193	Trzin	20:43	21:04				
	Trzin Mlake	20:45					
	Trzin-IOC	20:48					
LP 3195	Trzin	21:40	22:01				
	Trzin Mlake	21:42					
	Trzin-IOC	21:45					

Vir podatkov:

<http://www.slo-zeleznice.si/sl/>

Število vlakov ostaja enako, dva malo hitrejša ustavitava tudi na železniški postaji Trzin Mlake. Jutranji vlak pred 7. uro bo pripeljal minuto prej, naslednja dva pa minuto kasneje, toliko da boste vedeli, kako hiter mora biti vaš korak. Nekaj potnikov s pridom uporablja kolesa, skiroje, nekateri pa tudi ljubljanske »bicikle«, kadar seveda pri generalu Maistru nasproti ljubljanske avtobusne postaje še kakšen ostane. Recite kar hočete, a to, da imamo Trzinci vlak pred nosom, je čedalje večji privilegij. Navsezadnje je tudi finančno vožnja z vlakom precej cenejša, in sicer 1 evro 21 centov z/do železniške postaje Trzin Mlake in Trzin OIC ter 1 evro 75 centov iz/do Trzina oz. Depale vasi (vse velja za enosmerno vozovnico, za otroke do 12 leta so cene polovične; poseben popust imajo tudi starejši in upokojenci ter družine). Premislite tudi, ali se vam splača namesto na železniško postajo Trzin priti na postajo Trzin Mlake, saj razlike 54 centov pri pogostih vožnjah ne moremo kar tako spregledati! Predvsem pa na vlaku lahko začutite vsakdanji utrip prebivalcev krajev ob železni cesti ali pa celo naletite na znanca oziroma sokrajana, s katerim si izmenjate zadnje aktualne novice in informacije. Če ne verjamete, koliko živcev si potniki v vlakih prihranimo in koliko zanimivega doživimo, pa se nam le pridružite. Vlakarji smo res vrsta, ki je bila še pred kratkim tik pred izumrtjem ...

Miha Pavšek

5 sek.

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

SVETUJEMO

VZDRŽUJEMO

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041 617 927

www.grafex.si

grafex agencija